

Vlaams
Parlement

vergadering **C297**
zittingsjaar 2016-2017

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 29 juni 2017

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Peter Wouters aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over sport binnen de trajecten 'Werkinleving voor Jongeren' – 2576 (2016-2017)	3
VRAAG OM UITLEG van Bert Moyaers aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over supporters voor G-sporters – 2599 (2016-2017)	6
VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de digitalisering van het radiolandschap – 2486 (2016-2017)	11
VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de oproep van de Vlaamse Jeugdraad naar meer ondersteuning voor het jeugdwerk – 2355 (2016-2017)	
VRAAG OM UITLEG van Tine Soens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over extra middelen voor het jeugdwerk – 2361 (2016-2017)	15
VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de rol van jeugdwerkers in de lokale integrale veiligheidscellen – 2492 (2016-2017)	22
VRAAG OM UITLEG van Sabine de Bethune aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de ondertekening van de Conventie van Nicosia met betrekking tot de bescherming van het cultureel erfgoed – 2337 (2016-2017)	26
VRAAG OM UITLEG van Sabine de Bethune aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de administratieve voorbereiding voor een mogelijk samenwerkingsakkoord met betrekking tot een beschermingsregeling inzake de uitvoer van cultuurgoederen – 2356 (2016-2017)	27
VRAAG OM UITLEG van Sabine de Bethune aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de implementatie van resolutie 2347 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties voor de bescherming van cultureel erfgoed – 2357 (2016-2017)	29
VRAAG OM UITLEG van Sabine de Bethune aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de implementatie van resolutie 2199 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties om op te treden tegen de handel in gestolen kunst uit Syrië en Irak – 2358 (2016-2017)	30

VRAAG OM UITLEG van Peter Wouters aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over sport binnen de trajecten 'Werkinleving voor Jongeren' – 2576 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Herman Wynants

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Minister, collega's, de tweede looptijd van de trajecten 'Werkinleving voor Jongeren' (WIJ!) ging van start op 1 juni 2015 en loopt nog tot en met 31 augustus 2017. In totaal zullen 6242 werkzoekende jongeren tussen 25 en 28 jaar zonder diploma over heel Vlaanderen, verspreid over drie jaar, een intensief traject naar werk hebben gekregen. De projecten worden voor 40 procent of 7,2 miljoen euro gefinancierd vanuit het Europees Sociaal Fonds, en voor 60 procent of 10,8 miljoen euro met reguliere middelen van de Vlaamse minister van Werk en Sport. Nieuw in deze projectperiode is dat in zo goed als alle projecten ook sport een plaats heeft gekregen als competentieversterkend element.

In het Ondernemingsplan 2017 van Sport Vlaanderen lezen we: "Met het integreren van een sportcomponent binnen een tewerkstellingsmaatregel zoals WIJ! is het de bedoeling om vanuit het sportbeleid, bovenop de ontwikkeling van een gezonde en actieve levensstijl en de bevordering van de fysieke fitheid, arbeidsgerichte competenties en attitudes bij deze jongeren te bevorderen."

Op basis van de inhoudelijke verslagen van de projectuitvoerders en van wetenschappelijk onderzoek zou er richting gegeven worden aan het verdere beleid rond attitudevorming en competentieontwikkeling via sport. Het onderzoeksrapport van de Vrije Universiteit Brussel verscheen eind april 2017. Uit het onderzoek blijkt dat de sportieve effecten en de arbeidsgerichte effecten van de sportdeelname door de jongeren beperkt zijn. De sportactiviteiten hebben ook een eerder lage frequentie waardoor er maar een beperkte impact mogelijk is. De meeste uitvoerders streven naar ongeveer één sportactiviteit per maand. Bovendien worden sportmomenten regelmatig afgelast vanwege de lage opkomst. De cijfers van opkomst zijn heel erg verschillend tussen en binnen de verschillende uitvoerders, maar schommelen rond de 25 procent. Het is voor de jongeren moeilijk te begrijpen waarom ze verwacht worden om te sporten in een traject naar werk. Om effect te hebben, stellen de onderzoekers enkele randvoorwaarden voor en geven ze enkele beleidsaanbevelingen zoals het verder inzetten op lokale samenwerkingsverbanden en het ontwikkelen van inzicht in welke rol sport zou moeten vervullen.

Minister, welke conclusies trekt u uit het onderzoeksrapport inzake de effecten, randvoorwaarden en methodieken van sport binnen de trajecten 'Werkinleving voor Jongeren'?

Zijn dezelfde resultaten en conclusies terug te vinden in de inhoudelijke verslagen van de projectuitvoerders?

De projectondersteuning vanuit het sportbeleid voor de sportcomponent binnen de WIJ!-trajecten loopt tot 31 augustus 2017. Ondertussen zou er een nieuwe oproep gelanceerd zijn voor nieuwe projectondersteuning voor WIJ!-trajecten vanuit het sportbeleid. In welke mate werd het aspect sport aangepast binnen de oproep?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Wouters, de VUB heeft ongetwijfeld duidelijk gemaakt dat de manier waarop er tot nu toe is gewerkt, weinig effect heeft.

Ik ben over de manier van uitvoeren ook wat ontgoocheld. Op zich was het geen verrassing meer omdat tussentijdse bezoeken medio 2016 en de rapportering duidelijk hadden gemaakt dat er moeilijkheden waren.

Het gaat hier over een pilootproject. Het was heel nieuw. Er waren zelfs geen Europese voorbeelden. Dat men daaruit nog moet leren, is op zich niet erg. Het belangrijkste is dat we uit dit project de nodige lessen trekken en dat we, mede dankzij de input van de uitvoerders van de vorige fases en van het flankerend onderzoek door de VUB, opnieuw en op een betere manier kunnen starten.

U hebt waarschijnlijk heel het onderzoek gelezen. Het lijkt mij dan ook niet nodig om alle conclusies of aanbevelingen te overlopen. Ik onthoud één ding waar ik echt van overtuigd ben: uit het onderzoek blijkt heel duidelijk dat de meeste uitvoerders het potentieel van sport binnen dergelijke programma's erkennen. We zien dus dat het zou moeten kunnen. Ook de uitvoerders zien dat. De vraag is dan hoe je het moet doen. Wat we hebben gedaan, is duidelijk niet de goede manier.

Net zoals de meeste uitvoerders geloof ook ik in die meerwaarde. Daarom heb ik besloten om dit experiment niet op te geven en om sport opnieuw op te nemen in de nieuwe oproep. Ik ga uiteraard niet hetzelfde doen. Ik zal rekening houden met de bevindingen van de VUB. De mate waarin sport een positieve impact kan hebben, hangt sterk af van de context waarin sport aangeboden en beoefend wordt. Daarom wordt in de nieuwe oproep vooropgesteld dat de sportprojecten binnen een bestaande sportvereniging moeten plaatsvinden. We moeten dus niet iets nieuws opzetten om daar iets vaags mee te doen. Ik ben ervan overtuigd dat jongeren door te sporten en door te functioneren binnen de bestaande setting van een sportvereniging, waar begeleiding en sociale controle aanwezig zijn, competenties verwerven – op tijd komen, discipline aanvaarden, taken op zich nemen – en attitudes opbouwen die van pas komen om toegang tot de arbeidsmarkt te krijgen.

Er is nog een tweede reden waarom het belangrijk is om dit in een bestaande vereniging te laten gebeuren: ze komen vaak in een nieuw netwerk terecht. We zeggen heel vaak dat aanwervingen gebeuren omdat er een mond-tot-mond-reclame is. Dat nieuwe netwerk draagt daartoe bij. Daarom zoekt de nieuwe oproep per regio een organisatie die ervaring heeft in het begeleiden van kwetsbare jongeren en die trajecten ontwikkelt om via individuele begeleiding de afstand te verkleinen voor minstens 3130 laaggeschoolde, kwetsbare jongeren tussen 18 en 25 jaar.

Die trajecten moeten de persoonlijke situatie van de jongeren in kaart brengen, de randproblematiek wegwerken, de jongeren arbeidsrijp maken. Organisaties kunnen daarvoor zelf een methodiek voorstellen. Dat vind ik een goede zaak. Binnen die nieuwe oproep is sport voor het eerst een verplicht onderdeel: ik vraag niet dat elke jongere moet gaan sporten, maar sport moet wel verplicht worden opgenomen in het aanbod dat wordt gedaan, naast bijvoorbeeld de opmaak van een persoonlijk actieplan, naast het werken aan 'soft skills' of competentieversterking, deelname aan jobbeurzen, noem maar op. Als een jongere totaal niet sportief is, dan ga ik die jongere niet in sport steken, maar het is wel verplicht om sport aan te bieden.

In het onderzoek van de VUB werden vijf rollen van sport gedefinieerd in het kader van tewerkstellingsprogramma's. Ik heb er specifiek voor gekozen om binnen WIJ3 de nadruk te leggen op de volgende drie rollen. Ten eerste is er sport als sociaal middel. Ik zeg altijd: in het amateurvoetbal is de derde helft de belangrijkste. Ten tweede is er sport als toepassingsmiddel. Ten derde is er sport als leermiddel. Organisaties moeten een van de drie rollen opnemen, maar

mogen zelf kiezen in welke mate ze die drie rollen opnemen, en ze kunnen meerdere rollen tegelijk opnemen. In elk geval is samenwerking met sportactoren verplicht, tenzij kan worden aangetoond dat ze zelf voldoende expertise en deskundigheid in huis hebben.

Zowel het kader van WIJ! als de manier waarop sport een plaats moet krijgen, werd dus grondig aangepast ten opzichte van de vorige oproep. Het onderzoek van de VUB en de aanbevelingen werden als bijlage opgenomen in de nieuwe oproep. Natuurlijk, 'the proof of the pudding is in the eating', maar ik ben heel zeker dat, als je gaat aankloppen bij een aantal van die amateurclubs en je vraagt of ze bereid zijn mee te werken aan een project waarbij een kwetsbare jongere in hun club wordt gezet, die dan mee kan voetballen, lopen, hockeyen of weet ik veel welke sport kan doen, je heel veel respons zult krijgen, en dat is wat we willen bereiken.

Om dat te realiseren is er dus die combinatie van Sport Vlaanderen en VDAB, samen met het ESF en de VUB. Als we die begeleiders ter zake dan kunnen adviseren en begeleiden, dan denk ik dat we een nieuw experiment hebben, dat heeft geleerd van het vorige en van de VUB-studie en waarvan ik hoop dat het succes heeft. Ik geef het in elk geval nog niet op. De derde oproep is duidelijk een andere dan de vorige twee.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Hoewel de resultaten van het onderzoek inderdaad niet zo positief waren, vind ik het echt een zeer positieve zaak dat u daadwerkelijk aan de slag gaat met die aanbevelingen. Dit opgeven, dat kunnen we niet maken. Daarvoor lijkt het doel me veel te mooi. We moeten daarnaar blijven streven. Ik heb wel een bijkomende vraag. Op welke manier zal er op maat worden gewerkt met elke jongere op het vlak van sport binnen de trajecten? De ene jongere wil en moet immers andere competenties bijleren dan de andere, en de ene sport is daar veel geschikter voor dan een andere. Er is al een gigantisch verschil qua skills tussen een ploegsport en een individuele sport, ook in clubverband. Ik volg u immers ook als u stelt dat ze echt wel in de structuur van een club moeten zitten, anders krijgen we opnieuw een wildgroei. Zoals de heer Beloy zegt, voetbal is goed voor jonge gasten, want ze leren bijvoorbeeld al wat een gele en een rode kaart is, ze leren dat ze tot daar mogen gaan en niet verder. Dat zijn al belangrijke skills die ze kunnen meenemen in het arbeidscircuit. Dat vind ik dus zeer sterk.

Er was iets in uw antwoord dat ik toch niet compleet vond. Ik ga akkoord met wat u zei over de derde helft voor de recreatiesporters, maar ook voor de supporters die naar professioneel voetbal gaan kijken, is de derde helft ook dikwijls de allerbelangrijkste.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Wat dat op maat zijn van de sporter betreft, dat is natuurlijk de essentie van ons werkgelegenheidsbeleid. Mevrouw Van Eetvelde weet dat heel goed. Je gaat elk individu inschatten. Heel vaak, zeker bij sport, moet je je goed inleven in de persoon in kwestie. Diegene die daar de begeleiding doet, zal ook de sporten goed moeten kennen, want niet elke sport is inderdaad even geschikt voor elk individu. Stel je voor dat je iemand hebt die niet echt goed is in in team werken. Als je die al, zelfs in atletiek, in een club kunt laten meedraaien, dan kan hij voor een stukje individueel zijn, maar ik zie heel goed dat meedraaien in een atletiekclub nog altijd ploegsport is, ook al loopt hij individueel. Die filosofie, die toeleiding is dus heel essentieel. Daarom hebben we bij die derde oproep heel duidelijk verplicht om samen te werken met verenigingen. Ik hoop dat er wat multisportverenigingen bij zijn, of verschillende

soorten sport, zodat dat daadwerkelijk op maat is van die jongere. Ik wil heel duidelijk zeggen dat het er niet om gaat dat ze zouden sporten. Het gaat om de kwaliteiten, de competenties en de talenten die ze kunnen meekrijgen, maar ook om die sociale inclusie, die voor jongeren soms een enorm aspect kan zijn. Als je plots in een omgeving komt waarin je voor een keer wordt gewaardeerd met wat je in sport doet, dan geeft dat een meerwaarde qua geloven in jezelf.

Dat zijn aspecten die we mee moeten nemen en waar ik echt in geloof. We moeten dat opnieuw een kans geven. We weten nu wat er allemaal niet goed werkt. Laat het ons op deze manier, met de studie van de VUB in de hand, en onze ervaring, wat anders aanpakken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bert Moyaers aan Philippe Muylers, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over supporters voor G-sporters – 2599 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Herman Wynants

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Enkele weken geleden lanceerde G-sport Vlaanderen een nieuwe Vlaamse campagne om het taboe rond en over G-sport te doorbreken. 'Supporters voor G-sporters' wil zo veel mogelijk personen met eender welke handicap duurzaam – en ik vermoed bij voorkeur geïntegreerd – aan het sporten krijgen en hun sportplezier bezorgen. Wie – net zoals ikzelf trouwens – G-sport een warm hart toedraagt, kan zich op de nieuwe website www.supporters-voorgsporters.be registreren als supporter, en wie nog een stapje verder wil gaan, kan zelfs een gift schenken of zich als vrijwilliger opgeven.

Ook G-sporters zijn mensen die dagelijks vol overgave bewegen en sporten, maar jammer genoeg moeten zij dat vaak doen met weinig middelen. Bovendien krijgen ze lang niet altijd de aandacht die ze verdienen. Net om die reden doet het mij veel plezier dat G-sport Vlaanderen met dit nieuwe initiatief daar iets aan wil doen! Want net als u heb ik enorm veel bewondering voor G-sporters en hun entourage en ben ik van mening dat we er alles aan moeten doen om hen op alle mogelijke manieren te steunen.

Als collega-supporter van dit fijne initiatief wil ik dan ook graag enkele vragen hierover aan u stellen, minister. Volgens mijn informatie is het de bedoeling om via een crowdfundingactie financiële middelen voor G-sport te verzamelen. De uitgekeerde steun dient uitsluitend te worden aangewend voor investeringen in G-sportmateriaal en/of specifieke hulpmiddelen. Vanwaar de keuze om het verzamelde geld enkel hiervoor aan te wenden? Is er ook rekening gehouden met andere gekende problematieken binnen G-sport zoals transport, begeleiding en ondersteuning?

Het bedrag van de financiële steun is afhankelijk van de opbrengst van de eigen fondsenwervingsactiviteiten. Elke euro die door de partners zelf wordt verzameld, wordt verdubbeld door G-sport Vlaanderen met een aantal beperkingen: de toelage bedraagt maximaal 50 procent van de kosten voor de aankoop van het materiaal, de toelage bedraagt maximaal 5000 euro en de verkregen middelen kunnen alleen aangewend worden voor de aanschaf van het materiaal dat opgegeven werd bij de aanvraag. Gelden deze beperkingen enkel voor de som die G-sport Vlaanderen bijpast, of voor de totale som? Wat gebeurt er met de opbrengst van de eigen fondsenwervingsactiviteiten indien die hoger zijn dan het maximumbedrag dat door G-sport Vlaanderen is bepaald?

Om aanspraak te maken op een deel van het verzamelde geld, dienen de aanvragers actief te zijn binnen de G-sportsector met uitzondering van steden, gemeenten en OCMW's. Het aanvraagdossier is echter vrij omvangrijk en de te behalen criteria zijn ook niet meteen laagdrempelig. Is er specifieke ondersteuning voor deze organisaties vastgelegd om hun slaagkansen tot financiële steun te vergroten?

De website mikt op 50.000 supporters, maar er wordt – voorlopig – niet getoond voor wie men kan supporteren. Is het de bedoeling dat men via deze website ook alle aanbieders van G-sport in Vlaanderen en Brussel kan terugvinden, alleen de organisaties die met succes een projectaanvraag hebben ingediend, of geen van beide?

Een beetje los van dit initiatief, maar daarom niet minder belangrijk: we weten allemaal dat G-sport vooral voor geïntegreerd sporten hoort te staan. Wat zijn de exacte acties die Sport Vlaanderen op dat vlak onderneemt en op welke manier worden sportfederaties aangespoord om sociale inclusie in hun sporttak te bevorderen? Worden hiervoor specifieke subsidies toegekend of zitten deze vervat in de kernopdracht van de verschillende sportfederaties?

Tot slot: het nieuwe initiatief is aangekondigd als de opvolger van het G-sportfonds van de provincie Antwerpen. Wat gebeurt er precies met het Antwerpse G-sportfonds en de middelen daarvan?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik ben blij, mijnheer Moyaers, dat u de aandacht nog eens vestigt op de G-sport. Ik wil beginnen met een oproep. Ik stel voor dat de politici en alle anderen hier aanwezig voor tien supporters extra zorgen die zich inschrijven. Dan kunnen we dat aantal met een pak omhoog helpen. Ik heb net zoals u een groot hart voor de G-sporters. Als men dat van dichtbij volgt, kan men alleen maar respect voelen, van de amateursporter tot de topsporter. Ik stel voor dat we allemaal ons beste beentje voorzetten en via Facebook en Twitter en dergelijke een oproep doen om extra G-supporters bijeen te brengen.

We hebben gekozen voor de subsidiëring van duurzaam sportmateriaal. Good practices moeten we honoreren. In Antwerpen is men gestart met het G-sportfonds en crowdfunding. Al is dat geen goed woord, want het is iets heel anders. Het is eigenlijk cosponsoring. Men brengt geld bijeen, en wij leggen daar geld naast. Meer is het niet. Antwerpen heeft die ervaring opgedaan met sportmateriaal. Er waren bijkomende voorwaarden. Dat liep zeer goed in Antwerpen. Als dat daar kan, wil ik dat uitbreiden over heel Vlaanderen, zodat niet alleen de G-sporters in Antwerpen ervan kunnen genieten, maar over heel Vlaanderen

We hebben voor dat sportmateriaal buiten die good practice gekozen omdat kunnen beschikken over aangepast sportmateriaal een van de voornaamste behoeften is die continu terugkomt. Als men het vraagt aan de G-sportsector, komt dat altijd naar boven. Tweede reden: sportmateriaal is heel concreet en tastbaar. Men sponsort mee aan dat of dat materiaal. Het is niet vaag. Het is niet zomaar een organisatie. Het is iets dat men kan vastnemen. Dat lijkt – en dat is de ervaring – makkelijk tastbaar te maken. Drie, de focus op sportmateriaal is complementair aan wat Vlaanderen al subsidieert. We gaan naar de G-sportsector met subsidies voor startende G-sportclubs, voor duurzame G-sportwerking, voor G-sportevenementen. Dat hoeven we niet meer te doen. Laten we doen wat we nog niet hebben, en dus is het complementair.

Het initiatief voor de campagne komt niet van ons, maar van G-sport Vlaanderen. De andere problematieken waarmee G-sporters geconfronteerd worden, zijn zeker niet vergeten. G-sport Vlaanderen is immers het kenniscentrum voor alles rond G-

sport. Op de website www.gsportvlaanderen.be is een actief kennisloket uitgebouwd rond 9 thema's zoals wetenschappelijk onderzoek, vervoer en mobiliteit, financieringsmogelijkheden, toegankelijkheid enzovoort.

G-sport Vlaanderen neemt met de crowdfundingcampagne inderdaad de engagementen die u naar voren bracht. Het belangrijkste is volgens mij dat we dat vanuit die goede praktijk in Antwerpen verder uitrollen over heel Vlaanderen. Er is een brede Vlaamse mediacampagne gepland om de projecten die geselecteerd worden kenbaar te maken en hun slaagkansen voor financiële steun zo te vergroten.

Het plafond en de opgelegde beperkingen zijn enkel van toepassing op de bijdrage vanuit G-sport Vlaanderen zelf. Stel dat een instrument 14.000 euro kost en als zij 5.000 euro hebben, leggen we er 5.000 euro bij; als zij 7.000 euro verzamelen, leggen we er ook 5.000 euro bij. Projecten die meer middelen verzamelen dan het materiaal kost, mogen hun eigen opbrengsten uiteraard houden. Wij gaan niet meer sponsoren dan wat nodig is voor het materiaal, maar wat over is, mogen ze wel houden.

Binnen de crowdfundingcampagne worden aan de geselecteerde projecten inderdaad enkele criteria opgelegd, zoals tweehonderd supporters verzamelen via een eigen platform op de website www.supportersvoorgsporters.be. Als we zien hoe G-sport bezig is in voetbalploegen of in zwemclubs, ben ik er zeker van dat, zodra ze daarmee beginnen, er betrokkenheid zal worden gecreëerd en dat een haalbaar doel is. Zelf fondsen inzamelen voor het project via giften of acties is ook een praktijk die we in Antwerpen hebben gezien. Weten dat elke euro die via een pannenkoekenavond, mosselsouper of quizavond binnenkomt, verdubbeld wordt, geeft een enorme boost. Deelnemen aan evenementen en de brede mediacampagne is natuurlijk ook een positief element, dat betrokkenheid bevordert bij wat wij vanuit Vlaanderen promoveren. Dit is een bewuste keuze om op die manier de betrokkenheid van de aanvrager te maximaliseren, die niet louter de hand uitsteekt om zijn centen te ontvangen. G-sport Vlaanderen kiest er voor om niet louter financiële middelen uit te keren, maar wil de projecten activeren, responsabiliseren en een duurzame hefboom creëren. Door de aanvragers zelf tweehonderd supporters te laten verzamelen, krijgen ze de kans om een eigen netwerk uit te bouwen rond hun project. Dit netwerk kunnen ze later verder inzetten om bijvoorbeeld vrijwilligers te zoeken en dergelijke. Op die manier worden mensen warm gemaakt die we anders niet zouden bereiken.

G-sport Vlaanderen voorziet in een brede mediacampagne om de projecten maximaal bekend te maken, daarnaast voorziet G-sport Vlaanderen ook in coaching en begeleiding van de projecten doorheen het hele proces van de crowdfundingcampagne. Momenteel kan je je via de website www.supportersvoorgsporters.be registreren als algemene supporter voor G-sport. Pas na de selectie van de projecten, half september, kun je ook supporter worden van een van deze projecten. Deze projecten worden ruim bekend gemaakt via een brede mediacampagne. Ik hoop dat we op die manier in heel Vlaanderen een nieuwe stimulans kunnen geven aan de G-sportinitiatieven.

Ook andere niet-deelnemende G-sportinitiatieven worden voldoende belicht. Via de website www.gsportvlaanderen.be vind je bijvoorbeeld een specifieke sportdatabank waar je alle G-sportclubs en G-sportfaciliteiten in heel Vlaanderen kan terugvinden. Zo vinden G-sporters rechtstreeks een passende sportclub. Ook via de ontwikkelde 'Uit in Vlaanderen'-agenda kunnen G-sporters passende G-sportactiviteiten vinden. Verder is er, zoals eerder gezegd, ook een kennisloket waar iedereen met vragen over en rond G-sport terecht kan.

Ik ben ervan overtuigd dat iedereen met een beperking aan sport moet kunnen doen in de context die hij of zij zelf verkiest: van exclusief naar helemaal inclusief

of in een of andere tussenvorm. Al sinds 1999 zet de G-sportfederatie Parantee-Psylos in op integratie van G-sporters door reguliere sportfederaties te ondersteunen bij de opstart en uitbouw van G-sportwerkingen bij hun clubs. De G-sportfederatie is in die zin verschillend van andere sportfederaties: ze bieden die verschillende sporten soms zelf aan of ze begeleiden topsporters, maar ze begeleiden tegelijk ook de federaties.

Sinds 2017 is het integratiebeleid voor G-sport verankerd als basistaak van de unisportfederatie in het nieuwe decreet op de georganiseerde sportsector. Niet voor elke club, maar voor elke federatie moet er een aanbod zijn, dat stond zo in het ontwerp van decreet en het parlement heeft dat goedgekeurd. Met een vernieuwd samenwerkingsprotocol zal Parantee-Psylos de komende beleidsperiode nog meer op maat werken van haar partnerfederaties, samenwerkingen naar een hoger niveau tillen en bijkomende uni- en multisportfederaties aanzetten om G-sport te integreren in hun basiswerking. Mijnheer Moyaers, daarmee wil ik duidelijk maken dat we uw wens om geïntegreerd te werk te gaan, ook hardmaken.

Tot eind 2017 blijft de provincie Antwerpen G-sport ondersteunen via het provinciale G-sportfonds.

Hiervoor worden subsidies uitgekeerd aan G-sportclubs en G-sportevenementen in de provincie Antwerpen. De medewerkers van het provinciale G-sportfonds worden nu al ingezet voor de campagne 'Supporters voor G-sporters'. De stap naar integratie vanuit Antwerpen naar Vlaanderen is gezet. Op 1 januari 2018 zullen deze medewerkers overkomen naar Vlaanderen en ter beschikking worden gesteld van de vzw G-sport Vlaanderen, zodat zij daar, met hun expertise vanuit Antwerpen, de campagne verder kunnen uitbouwen en uitrollen. De huidige partners van het provinciale fonds werd reeds gevraagd om vanaf nu in te stappen in de nieuwe campagne. Sinds de lancering op 9 juni – ik was daarbij, de start was indrukwekkend – gaan alle inkomsten en donaties van bedrijven of particulieren rechtstreeks naar 'Supporters voor G-sporters'.

Ik hoop dat we de in de provincie Antwerpen gestarte goede praktijk kunnen uitrollen in het belang van elke G-sporter en de activiteiten die die mensen kunnen doen.

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp-a): Minister, dank u voor deze toelichting, die mij toch gunstig stemt. Ik ben blij te horen dat u een brede mediacampagne gaat lanceren. Mediabelangstelling brengt sowieso extra supporters aan. Die zorgen ervoor dat sponsors sneller geneigd zijn om over te komen. Als je betere sponsors hebt, kun je betere prestaties halen. En zo kom je tot meer media-aandacht. Het is een vicieuze cirkel. Het is goed dat u die bij de staart vat door te zeggen dat u er mediabelangstelling aan gaat geven.

Ik benadruk tot slot het belang van dergelijke initiatieven. Ik hoop vurig dat dit project het begin mag zijn van een nog veel meer geïntegreerd sportlandschap, waarin iedereen die met hart en ziel wil sporten, de nodige aandacht en ondersteuning krijgt, ongeacht de talenten, de beperkingen, enzovoort. Het is zeer belangrijk dat we zo veel mogelijk clubs en organisaties bij dit specifieke initiatief betrekken. Minister, ik heb begrepen dat u dat ook wilt doen. Ik denk dat dit het beste kan door hun de nodige tools aan te reiken om maximaal gebruik te kunnen maken van de potentiële financiële ondersteuning. Indien het project succesvol blijkt, moet kunnen worden onderzocht in welke mate de sponsoring of subsidie kan worden aangewend om nog andere problemen in de G-sport aan te pakken, bijvoorbeeld de begeleiding, het transport, de specifieke ondersteuning.

Ik heb persoonlijk een heel goed contact met een van onze paralympische kampioenen in de jaren 90. Hij is moeten stoppen omdat het vanwege de hoge

transportkosten onmogelijk was om zich te meten op Europees en op wereldniveau. We hebben daarin al heel wat stappen verder gezet.

Minister, ik wil u ook nog vragen om te bekijken hoe we de subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties en het luik sociale inclusie binnen die verschillende sporttakken nog beter kunnen promoten en uitbouwen. Maar, minister, met uw antwoorden hebt u al heel veel duidelijkheid geschonken. Waarvoor dank.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Mijnheer Moyaers, dank u voor uw vraag. Het is een goede zaak, naast de vele al genomen initiatieven, om G-sport te promoten, en dat ditmaal de focus wordt gelegd op materiaal en infrastructuur. We mogen het belang daarvan niet onderschatten. Het heeft weinig zin zo veel mogelijk mensen met een beperking aan het sporten te krijgen als er niet genoeg materiaal is, zoals sportrolstoelen of tilliften voor in het zwembad. Dat materieel kost allemaal gigantisch veel geld.

Uw oproep is niet in dovemansoren gevallen. Iedereen kan met dit initiatief zijn of haar steentje bijdragen: zowel individuen als bedrijven. Dat werkt zeer drempelverlagend. Op die manier krijgen we het samenhangingsgevoel dat we allemaal achter G-sport kunnen staan. Ik denk aan alle campagnes die al in het verleden zijn gebeurd. Het kan niet genoeg ondersteund worden dat de mensen zich daardoor erbij betrokken voelen, en dat – omgekeerd – de G-sporters zich betrokken voelen in de normale werking van een sportclub.

Minister, mag dit ook tellen voor aanpassingen binnen de infrastructuur? Ik denk aan doucheruimtes die moeten worden aangepast om de G-sporter ook de nodige hygiëne na het sporten te kunnen bieden. Ook die verbouwingen kunnen gigantische budgetten opsloppen. Kan dit ook daarvoor gebruikt worden?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Op dit moment hebben we de focus gezet op sportmateriaal. Daar zijn verbouwingen en transport niet bij. Ik hoop echt dat het lukt. Het lukte in de provincie Antwerpen. Ik hoop dat we het in heel Vlaanderen kunnen laten lukken. Niets sluit uit dat we in een volgende campagne op iets anders inzetten. Het zou moeten lukken. We moeten het nu doen. Ik roep iedereen op, over de grenzen van de partijen heen, om er reclame voor te maken. Laat ons daar een groot succes van maken.

Herman Wynants (N-VA): Minister, een vraagje uit mijn eigen ervaring: in Westerlo hebben wij enorm veel subsidies gehad voor het zwembad. Als we nu een bovengemeentelijk zwembad gaan bouwen, zou het dan niet nuttig zijn om al in de aanvraag in de tilliften te voorzien? Het zou al bij de eerste aanvraag verplicht moeten zijn om dat in de structuur in te bouwen.

Minister Philippe Muyters: Voor alle duidelijkheid: in de laatste oproep was dat al, en ik denk dat we dat sowieso voor de toekomst meenemen. Dat is vanzelfsprekend: alles wat nieuwbouw is, moet inclusief zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de digitalisering van het radiolandschap
– 2486 (2016-2017)**

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, ik heb een opvolgvraag over een tamelijk technische materie, maar het lijkt me toch belangrijk dat we regelmatig op de hoogte worden gehouden. Op 16 maart heb ik u ook al vragen gesteld over de digitalisering van het radiolandschap, en toen hebt u gezegd dat u voor de zomer wel wat meer duidelijkheid zou kunnen geven over de stand van zaken met betrekking tot dit essentiële aspect van het nieuwe radiobeleid dat we samen hebben uitgetekend. In dat verband loopt er nu ook een hele procedure voor de nieuwe frequentieverdeling. Daarover gaat het hier echter niet meteen.

Ik kom meteen tot mijn vragen. Welke stappen heeft consultancypartner Jacky B. gezet sinds begin maart met betrekking tot het technisch plan, waarbij het dus gaat over de DAB+-dekking, en tot het strategisch plan, dus het overleg met stakeholders? We weten ook dat een aantal radiozenders ongeduldig worden, omdat ze graag zo snel mogelijk duidelijkheid krijgen over de technische mogelijkheden en de prijzen, aangezien ze contracten willen afsluiten met DAB+-distributeurs. Men heeft aan een aantal radiozenders immers opgelegd dat aan de verlenging van hun licentie vasthangt dat ze digitaal moeten gaan. Dan moeten ze natuurlijk wel weten hoe en wat. Voor die commerciële radio's is dat ook belangrijk voor hun concrete businessplan voor de komende jaren. Hebt u ook weet van dat ongeduld en hebt u dat besproken met de consultancypartner? Werd de timing daaraan aangepast? Wanneer mogen we een tussentijds rapport van die consultancypartner verwachten? Hoe gaat dat eruitzien? Zal dat heel technisch worden of zal het interessant genoeg zijn om het bijvoorbeeld hier nog eens te bespreken?

Ik had ook al vragen gesteld over de huidige licentie van Norkring. Norkring heeft die licentie op basis van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 betreffende de voorwaarden en procedure voor het verkrijgen van een licentie voor het aanbieden van een radio- of televisieomroepnetwerk en de bijbehorende zendvergunningen. De vraag is toch ook wel of Norkring nog altijd wel degelijk aan alle voorwaarden van het besluit voldoet. Wordt dat gecontroleerd?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Welke stappen zijn er tot nu toe gezet? De opdracht die gegeven werd aan Jacky B., zijnde het samenwerkingsverband tussen Jacqueline Bierhorst en Roel Schiphorst, is een consultancyopdracht in die zin dat die bestaat uit advies geven alsook gradueel een plan uitwerken om tot een succesvolle lancering van DAB+ te komen in 2018, met een voorbereiding die momenteel loopt en al voor een stuk achter ons ligt. In die zin bestaat ze uit meer dan documenten opmaken: ze bestaat ook uit het onderhouden van relaties met de spelers en het capteren van de nodige signalen uit de markt.

In maart was er, zoals u weet, een overleg met mijn kabinet en de administratie. Dat hebben we ook in deze commissie besproken. Daarna heeft er nog een vergadering plaatsgevonden op 7 juni, dus nog niet zo lang geleden. Er zijn wel degelijk een aantal potentiële werkscenario's geschetst qua DAB+-dekking en een mogelijke invulling van de DAB+-multiplexen. Daarnaast heeft het consultancybureau Jacky B. ook nog bijkomende gespreksrondes gehad met diverse stakeholders, waaronder een aantal bijkomende actoren ten opzichte van de eerste verkennende ronde.

Er is inderdaad een zeker ongeduld waar te nemen, al gaat dat ook gepaard met het willen bekleden van de best mogelijke positie door de diverse radiozenders, wat ik ook begrijp. De ene wil snel vooruit, wat niet altijd de snelheid van de andere ten goede komt en dergelijke meer. Ik begrijp in elk geval dat er radiozenders zijn die meer duidelijkheid wensen over onder meer de toekomstige technische mogelijkheden in DAB+, maar eerst dient een technisch scenario verder te worden uitgewerkt dat op relatief korte termijn haalbaar is, rekening houdend met onder meer de frequentievoorraad die Vlaanderen momenteel bezit voor DAB+ en een aantal randvoorwaarden, zoals de licentie van netwerkoperator Norkring, die zoals u weet nog tot juni 2024 loopt. Bovendien komt het er niet enkel op neer om zomaar bepaalde dingen te lanceren. Dat moet ook goed worden onderbouwd. We zitten immers met spelers die, zoals ik u daarnet al zei, zich tactisch ten opzichte van elkaar positioneren, wat verder volstrekt normaal is.

Ik had inderdaad gehoopt dat een eerste gevalideerd tussentijds rapport zou kunnen worden bekeken voor de zomer. Ik had u dat ook aangekondigd. Gelet op het feit dat een en ander nog complexer lijkt te zijn dan verwacht, is het nog even wachten op een tussentijds algemeen rapport. Dat heeft te maken met marktevoluties, het opvolgen van bewegingen inzake onder andere de prijszetting. Ik zal wel wat dieper ingaan op de werkzaamheden die het consultancybureau heeft verricht, om u mee te nemen in de meerlagige oefening die gaande is.

Wat het in kaart brengen van de huidige en toekomstige capaciteit betreft, met onder meer het gebruik van het frequentieblok 11A, dat op dit ogenblik dus onder licentie van Norkring is, van de frequentieblokken 5A en 5D, die nog niet toegekend zijn, en van de frequenties van de VRT voor DAB+, is er op de diverse multiplexen fijnmazig gekeken naar wat die capaciteit kan inhouden. Hoeveel is er gevuld, hoeveel is er beschikbaar en dies meer? Dan gaat het over het bekijken van het aantal DAB+-kanalen, aan hoeveel kilobits per seconde er kan worden uitgezonden enzovoort. Ook de dekking in de huidige toestand als het potentiële scenario voor de multiplexen wordt bekeken. De evoluties waarover ik sprak, zorgen er natuurlijk voor dat technische scenario's eveneens evolueren en er aldus over de capaciteit nog geen besluit kan worden getrokken, althans op dit moment. Dat heeft dus ook zijn gevolg voor de realisatie van een van de doelstellingen van het consultancybureau, namelijk het uitwerken van een technisch plan voor de meest doeltreffende inzet van de capaciteit. Ik verwacht wel dit najaar dat tussentijds rapport, voor het herfstreces.

Het is inderdaad al van maart geleden dat ik u nog een aantal bijkomende elementen heb gegeven of kon geven. Vorige keer heb ik het gehad over een consecutief stappenplan van digitale content, digitale dekking, over hoe we al de diverse delen van de industrie, van de radiotoestellensector, het bruingoed, zoals men dat dan noemt, tot de autosector, moeten doorlopen en die misschien voor een stukje in elkaar kunnen overlopen. Dan zouden we uiteindelijk klaar zijn om te communiceren ten behoeve van de consument, de radioluisteraar. Ik zal proberen u daar wat bijkomend inzicht in te geven.

Binnen het wettelijk kader van vandaag is het radio-omroeporganisaties al toegestaan om hun omroepprogramma's te laten verspreiden via de operator die de digitale etheromroep frequenties heeft verworven. Dat weet u. In casu is dat dus Norkring. Met het nieuwe Radiodecreet hebben we de verplichting ingebouwd voor de landelijke radio-omroeporganisaties om vanaf 1 september 2018 uit te zenden in DAB+. Een ander element is de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om in de toekomst de datum te bepalen van de verplichting voor netwerk-omroeporganisaties om ook in DAB+ uit te zenden. De overheid implementeert het wettelijk kader op basis van de beleidskeuzes en de keuzes van het technisch scenario, waarbij toegevoegde waarde ten voordele van de consument en de radiostations centraal moet staan. Natuurlijk hangt de keuze van het technisch

scenario af van de vraag welke akkoorden de diverse marktpartijen ook onderling kunnen maken. Dat gaat over onderhandelingen voor het doorgeven van het omroepsignaal via DAB+ van de radiozenders. Met andere woorden – en ik zal het nu maar algemeen uitdrukken –: het kan dat bepaalde landelijke zenders op dit ogenblik verschillende opties aan het bekijken zijn. Daar heeft dat dus eigenlijk voor een stuk mee te maken.

Dus, als de spelers elkaar vinden in deze onderhandelingen en op die manier het technisch scenario komt vast te liggen, dan zullen we niet tussenkomen. In het andere geval zal dat wel nodig zijn. Eerst moeten we per partij technische afspraken maken over doorgiften. Als het technisch scenario vastgelegd is, gaan we rond de tafel zitten en kijken naar de bereidheid voor een 'memory of understanding', een memorie van overeenstemming tussen de omroepen. Die memorie zal gaan over samenwerking op het gebied van marketing en communicatie in verband met DAB+ en ten bate van de consumentenvoorlichting, bijvoorbeeld investeren in zendtijd ten bate van de stakeholders. Dat zijn dan fabrikanten en distributeurs, ook via e-commerce. Dan kan er een gezamenlijk plan van aanpak worden vastgelegd met een doorkijk op lange termijn, dus verder dan 2018. Er moeten duidelijk strategische doelstellingen in zitten. We zullen de automobieliindustrie – zowel het bestaande als het nieuwe wagenpark – mee in het gesprek betrekken en in de uitvoering, alsook de distributiesector, om ervoor te zorgen dat er voldoende toestellen op de markt komen, de consumentensector, en eventueel nog andere die een rol kunnen spelen.

Deze zaken zijn momenteel allemaal in het geding. Als we wat minder snel zijn dan gehoopt – het zou van de zomer naar de herfst verhuizen –, dan heeft dat te maken met het feit dat een aantal radiozenders op dit ogenblik hun opties nog beter aan het onderzoeken zijn: hoe en via welke partners zij op DAB+ kunnen of zullen geraken.

Het is zo dat, conform het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de voorwaarden en de procedure voor het verkrijgen van een licentie voor het aanbieden van een radio- en televisieomroepnetwerk en de bijhorende zendvergunningen van 18 juli 2008, de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) bevoegd is om onder meer zendvergunningen uit te reiken aan Norkring, en in voorkomend geval bijvoorbeeld zendvergunningen in te trekken zoals beschreven in artikel 25 van dat besluit. Artikel 29 stelt dat de regulator een licentie kan intrekken of schorsen als de licentiehouders zich herhaaldelijk niet houdt aan de bepalingen van het Mediadecreet of van dit besluit. Het is dan ook exclusief aan de VRM om hierover desgevallend uitspraken te doen. Als minister kan en mag ik hierin niet tussenkomen. Tot zover de context waarin wij ons bevinden.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, mijn vraag komt dus te vroeg.

Minister Sven Gatz: Nee, ze komt niet te vroeg. Ze komt op tijd. *(Gelach)*

Ik zou ze ook gesteld hebben.

Karin Brouwers (CD&V): Het is goed om een stand van zaken te krijgen. We proberen het ook elke keer wat meer te begrijpen, want het is echt wel het meest technische dossier dat ik in dit parlement al behandeld heb. En ik denk dat dit ook wel voor meer collega's het geval zal zijn.

Ik heb me wel de volgende bedenking gemaakt. Tegen de ketenradio's gaan we nu zeggen dat ze zich toch een stukje anders zullen moeten gaan organiseren. Ofwel gaan ze terug echt lokaal, van waar ze komen. Ofwel gaan ze voor een netwerk. Maar een aantal van die ketens dreigen te verdwijnen. Het zijn er nu een tiental.

Een aantal ervan zitten ook al op DAB+ en die maken zich natuurlijk grote zorgen. Die zeggen: 'Als we niet meer verder vergund zullen worden over het hele gebied dat we nu hebben, dan gaan we moeite hebben om die prijzen van Norkring te betalen om ten minste in DAB verder te kunnen lopen.'

Ik dacht dat het dan gaat over prijzen tot 10.000 euro per maand. Als je dat niet meer uit de markt kan halen via de reclame, dan is dat toch een beetje spijtig. Ik ga hier nu echter niemand verdedigen, want we zitten midden in een procedure. Ik vraag me wel af of er ergens een middel bestaat om dat met Norkring te bespreken. U zou bijvoorbeeld kunnen zeggen: 'Kijk, degene die eruit vallen, maar die toch nog verder in DAB+ hun ding willen doen, in de hoop dat er meer en meer DAB+-radio's zullen komen de komende jaren, zodat ze hun bereik wat kunnen vergroten, die zouden we toch wat vooruit kunnen helpen.' Of zegt u: 'Nee, dat is de markt. Dat moet de zender zelf afspreken met Norkring. Daar moei ik mij niet mee.'

Het is natuurlijk wel zo dat ze ook een deel van die MUX'en bezetten. Als er gaan verdwijnen, dan is het misschien zo dat het probleem dat zich nu voordoet – van het allemaal juist mooi verdelen onder elkaar –, zich in veel mindere mate zou voordoen. Het hangt dus allemaal wel samen.

Dat is dus een vraag die ik mij stel. Ik weet niet of u daar al een bepaalde mening over hebt.

Wilfried Vandaele (N-VA): De vraag van mevrouw Brouwers is zeer terecht. Wij zijn ook grote voorstander van dat digitaliseringsproces. We hebben daar met ons allen voor gekozen in de aanloop naar het uittekenen van het nieuwe radiolandschap, maar het is inderdaad belangrijk dat de spelers tijdig weten wat op hen afkomt, wat de mogelijkheden zijn, wat de kostprijs is. Het is belangrijk dat zowel via de consultants als via onze eigen diensten de mensen de juiste informatie krijgen en er dan mee aan de slag kunnen gaan.

Ik vond uw vraag niet te vroeg en niet te laat, mevrouw Brouwers.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Op een gegeven moment lag de marktsituatie zeer moeilijk, als er bepaalde MUX'en voorhanden zijn of nog zouden moeten worden vrijgemaakt. De radiozenders die door ons verplicht worden om vanaf september 2018 DAB+ uit te zenden, vonden moeilijk een overeenstemming met marktgewijze tarieven. Dat is wel aan het evolueren.

Dat verklaart inderdaad waarom het nu iets langer duurt en waarom dat tot andere resultaten zou kunnen leiden dan wat aanvankelijk, veeleer theoretisch, werd ingeschat. Het goede is wel dat we met de beschikbare MUX'en, zowel van de VRT, als die welke onder licentie van Norkring worden uitgebaat en de vrij te maken bijkomende MUX wel voldoende, maar het is nu zaak om te zien welk eerste of tweede dominosteentje zou kunnen vallen. Dat heeft juist te maken met die marktsituatie van vraag en aanbod, waarbij de situatie gunstiger evolueert dan bijvoorbeeld drie of zes maanden geleden.

Ik kan daar geen partners op plakken, want dan zou ik onrechtstreeks ingrijpen in de situatie die ik ken tussen bepaalde spelers. Het evolueert wel in de goede richting en dat is het belangrijkste. U noemde een speler en koppelde daar een tarief aan. Ik kan dat op zich niet bevestigen, maar laten we zeggen dat de marktconformiteit van die tarieven gunstig schijnt te evolueren. U weet dan in welke richting ik bedoel: het gaat niet naar omhoog.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik neem aan dat we elkaar daarover op de hoogte zullen houden. Een goede marktwerking zal er wel toe leiden dat een en ander losloopt maar ik ben een beetje afwachtend in dezen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de oproep van de Vlaamse Jeugdraad naar meer ondersteuning voor het jeugdwerk – 2355 (2016-2017)

VRAAG OM UITLEG van Tine Soens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over extra middelen voor het jeugdwerk – 2361 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Ons Vlaams jeugdwerk is iets om trots op te zijn, we staan bovenaan in de internationale jeugdwerkindex, per 250 inwoners is er een jeugdinitiatief. Heel wat experten uit het buitenland kijken jaloers naar de expertise die wij hebben, naar het goede werk dat onze jeugdwerkers doen. Dag in dag uit werken ze samen met en voor jongeren. Dag in, dag uit werken ze van stadspleintjes tot in dorpsstraatjes aan het potentieel van onze jongeren. Omdat ze als geen ander beseffen dat de jeugd van vandaag onze rechtstreekse lijn is naar het Vlaanderen van morgen.

Als minister hebt u al vaak het immense belang van de Vlaamse jeugdorganisaties benadrukt. Jeugdwerk verbindt jongeren, geeft hen een plaats, maakt jongeren weerbaar voor de toekomst, betreft moeilijk bereikbare groepen, houdt jongeren van de straat enzovoort. De uitdagingen voor het jeugdwerk worden steeds groter. Ze worden als oplossing genoemd in maatschappelijke vraagstukken rond armoede, diversiteit, grootstedelijkheid, kinderopvang, deradicalisering, activering enzovoort. Bovendien zitten de ledenaantallen in stijgende lijn en blijft het aantal deelnemers jaar na jaar stijgen.

Op dinsdag 30 mei stuurde de Vlaamse Jeugdraad een open brief aan de leden van de commissie Jeugd. Uit hun analyse van de preadviezen op de beleidsnota's 2018-2021 van 116 jeugdorganisaties, blijkt dat de jeugdorganisaties gemiddeld 20 procent minder middelen geadviseerd krijgen dan gevraagd in hun beleidsnota. Klopt het dat u gemiddeld 20 procent bespaart op het Vlaams jeugdwerk? Wat is de redenering achter deze besparing?

De middelen voor het jeugdwerk worden sinds 2008 niet meer geïndexeerd en er vonden al meerdere besparingsrondes plaats. Hoe rijmt u dat met de toenemende uitdagingen en verwachtingen binnen het Vlaams jeugdwerk? Hoe rijmt u dat met de stijging van het aantal leden en deelnemers?

Bent u het met me eens dat ook een status quo de facto een verlies betekent als je de stijgende loonkosten, de inflatie en het uitblijven van indexering in rekening brengt? Zo ja, vindt u dat er meer middelen naar het jeugdwerk moeten gaan en op basis van welke criteria?

Wat is uw reactie op de vraag van de Vlaamse Jeugdraad om 7 miljoen euro extra uit te trekken op het huidige budget?

Welke initiatieven gaat u als minister van Jeugd ondernemen om te wegen op de begrotingsbesprekingen en ervoor te zorgen dat de positieve energie die er

binnen het jeugdwerk heerst om kinderen en jongeren in onze samenleving een duurzaam perspectief te geven, behouden blijft?

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): Minister, de alarmerende oproep vanuit het jeugdwerk op 30 mei bereikte u wellicht al. Daarin stellen zij dat er 7 miljoen euro extra nodig is om kinderen en jongeren te blijven versterken via jeugdwerk in Vlaanderen. Eind 2016 dienden een honderdtal organisaties hun beleidsnota in voor 2018-2021. Aan deze nota koppelt de Vlaamse Regering de middelen per organisatie. Vandaag kregen al heel wat organisaties een zogenaamd preadvies op basis van de beoordelingen van zowel onafhankelijke adviescommissies als van de afdeling Jeugd.

Uit de analyse van Vlaamse Jeugdraad van deze preadviezen van meer dan twee derde van de aanvragen, blijkt dat er gemiddeld 20 procent minder middelen zou worden geadviseerd dan waar zij om vroegen in de beleidsnota. Nochtans noteren de jeugdorganisaties een realistische begroting, met het oog op de budgettaire nijpende tijden. De preadviezen zijn bovendien ook overwegend positief.

De middelen voor het jeugdwerk worden al een aantal jaren niet meer geïndexeerd, maar het aantal leden, deelnemers en organisaties in het decreet blijven sterk groeien. Bovendien zijn de ambities van het jeugdwerk, onder andere in opdracht van de Vlaamse Regering en andere, toegenomen.

De maatschappelijke rol van ons jeugdwerk is immens.

Uit de preadviezen die de Jeugdraad heeft geanalyseerd, blijkt dat de meeste organisaties op een status quo blijven steken. Met op de achtergrond een stijgende loonkost, inflatie en geen indexering op de jeugdsubsidies, betekent dat status quo vandaag eigenlijk een stevig verlies in 2021.

Het belang van het jeugdwerk onderschrijft iedereen. We hebben het daar gisteren in de plenaire vergadering nog over gehad. We waren het daar unaniem over eens. De Vlaamse Jeugdraad vraagt expliciet een investering in het jeugdwerk van 0,02 procent van de totale Vlaamse begroting.

Minister, hoe gaat u om met deze analyse? Hoeveel middelen begrootte u in totaal voor de toekenning van de subsidies voor de komende periode, dus voor 2018 tot en met 2021? En hoeveel begrootte men voor de voorgaande periode, 2014-2017? Zult u tegemoetkomen aan de noden van de jeugdsector? Hoe zult u dat doen? Voorziet u in extra middelen? Is er volgens u ruimte om de index ook toe te passen op de jeugdsubsidies?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Uiterlijk op 1 januari dienden de verenigingen die structureel gesubsidieerd worden op basis van het decreet houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid, hun beleidsnota in met het oog op de toekenning van de variabele subsidies voor de volgende jaren. Die dossiers werden geanalyseerd en besproken door de respectieve adviescommissies en de administratie. De oproep van de Vlaamse Jeugdraad komt nadat de verenigingen het ontwerp van advies over hun beleidsnota ontvingen. Dat is dus midden in de procedure. Dat is op zich geen probleem, maar de procedure is dus nog niet helemaal afgerond. Momenteel finaliseren de adviescommissies en de administratie hun adviezen op basis van de replieken die zij ook ontvingen. Het is immers het recht van elke vereniging om op basis van het voorlopige advies een repliek te formuleren. Pas tegen 15 juli krijg ik zelf die adviezen om daar een beslissing over te nemen. Ik heb op dit moment nog geen zicht op de inhoud van alle adviezen. Ik wil dat graag gegroepeerd kunnen bekijken.

Dat gezegd zijnde, ben ik het niet helemaal eens met een aantal cijfers die de Jeugdraad in zijn oproep gebruikt en met de bijhorende analyses die gemaakt worden. Ik zal mezelf verduidelijken. Allereerst dienden niet alle verenigingen een beleidsnota in. In totaal waren er 86 verenigingen die op 1 januari van dit jaar een beleidsnota indienden. Om u een idee te geven: die verenigingen ontvangen vandaag samen een bedrag van 30.500.000 euro aan subsidies vanuit het decreet. Daar staan 18 verenigingen tegenover die geen beleidsnota indienden. Die claimen dus de facto enkel hun basissubsidie. Samen ontvangen die 18 verenigingen 1.282.000 euro.

De totale bijvraag aan subsidie bedroeg afgerond 8.041.000 euro of 25 procent meer dan vandaag. De totale subsidievraag door de verenigingen die een beleidsnota indienden, bedraagt 39.872.401,82 euro. Ik maak daarbij abstractie van de huidige gesco-middelen ten bedrage van 1.381.000 euro, die vanaf 2018 deel uitmaken van de middelen voor de uitvoering van het decreet jeugd- en kinderrechtenbeleid.

Er is dus ten eerste al een nuance te maken met betrekking tot het feit dat sommige verenigingen een beleidsnota ingediend hebben en andere niet.

Ten tweede verschilt de gemiddelde bijvraag nogal van soort tot soort vereniging, met de cultuureducatieve verenigingen als koploper: zij vroegen samen bijna 50 procent meer dan wat ze vandaag ontvangen. Onderling zijn er trouwens ook grote verschillen, met als uitschieter een vereniging die – en dat is natuurlijk haar volste recht – 387 procent meer vroeg dan wat ze vandaag ontvangt.

Ik geef de geciteerde cijfers, omdat u wellicht begrijpt dat als we alle verenigingen het bedrag toekennen dat ze vragen, dat zou kunnen leiden tot een bizarre situatie. Vragen staat vrij, maar we moeten vanuit het beleid ook kijken naar de inhoudelijke beoordeling door de adviescommissies en uiteraard ook naar de budgettaire situatie.

In de oproep stelt de Vlaamse Jeugdraad dat verenigingen erover klagen dat hun subsidies sinds 2008 niet werden geïndexeerd. De Vlaamse Jeugdraad maakt daarbij geen melding van het gegeven dat er tussentijds nog meerdere beoordelingsrondes waren, met 2010 en 2014 als belangrijkste nieuwe beginjaren, waarbij de middelen inderdaad herverdeeld werden en er telkens ook – tussen aanhalingstekens – winnaars en verliezers waren. Tussen 2008 en 2017 was er daarnaast een netto aangroei met elf verenigingen, waardoor de middelen over meer verenigingen verdeeld werden. Wel wil ik wijzen op de aanpassing van het decreet dat vorig jaar werd goedgekeurd, waardoor er in de eerstvolgende jaren geen jaarlijkse instroom van nieuwe verenigingen voorzien is. Dat zal dus ook een impact hebben op de stabiliteit van de toegekende subsidies.

U vraagt mij ook of een status quo de facto een verlies zal betekenen. Puur cijfermatig klopt het dat een vereniging die een status quo krijgt of zou krijgen, er in wezen lichtjes op achteruitgaat. De vraag is natuurlijk of die vereniging die hetzelfde bedrag geadviseerd krijgt, ook hetzelfde doet of wil doen of kan doen als voorheen, of misschien ook een aantal andere zaken. De beoordeling gebeurt namelijk niet puur lineair. Verenigingen evolueren ook in hun werking en hun aanpak. Bij de beoordeling wordt precies ook met die evolutie rekening gehouden.

De Vlaamse Jeugdraad heeft het over 7 miljoen euro, maar zoals ik u heb aangegeven, is de globale meervraag van alle opgetelde aanvragen en dossiers wel degelijk 8 miljoen euro. Ik begrijp zeker dat de sector meer middelen noodzakelijk acht, maar het is precies de taak van een adviescommissie en van de administratie om na te gaan of die vragen, ook per dossier en per organisatie, al dan niet verantwoord zijn. Verder wil ik daarover nu geen uitspraak ten gronde doen, omdat ik zelfs nog geen advies heb gekregen, laat staan dat ik het al kon bestuderen.

In 2017 is het globale bedrag dat voor alle verenigingen uitgetrokken wordt, 32.093.000 euro. Over 2018 kan en wil ik nog geen uitspraak doen, omdat ik nog niet over de adviezen beschik. We zullen bekijken of en in hoeverre dit aanleiding dient te geven tot een verhoging van het krediet. Ik wil bekijken of indexering voor de looncomponent de komende jaren mogelijk is. Samen met het gegeven van een constant aantal verenigingen zou dat immers voor de volgende jaren ook wat zuurstof aan de jeugdverenigingen moeten geven.

Ik vat het heel simpel samen. De vragen zijn heel terecht, daar niet van. Ik denk niet dat het niet toekennen van de bijkomende of bijgevraagde middelen op zich een besparing inhoudt. Dat is een heel vreemde redenering. Ik denk ook niet dat de tonaliteit waarin men dit debat probeert te plaatsen en alarm slaat of een noodkreet slaakt, met deze emotionele toestand moet worden beoordeeld. Maar ik ga er wel mee akkoord dat er meer middelen moeten worden gevraagd. Ik begrijp die meervraag ook. Alleen zal ik mij daarvoor inzetten en dubbel plooiën tijdens de begrotingsbesprekingen, toevallig in of toch ongeveer in de periode waarin ik de definitieve beslissing over de aanvragen moet nemen.

Dus ja, ik heb begrip voor de meervraag. Maar er zijn een aantal argumenten die ik niet geheel deel. Maar goed, dat is een normaal spanningsveld tussen een minister die altijd tot het establishment behoort en een jeugdsector die dat per definitie niet is en dus alle rechten heeft om dat naar voren te brengen zoals het hem of haar past.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, eerst en vooral zijn er twee dingen die ik zeker begrijp. U geeft aan dat u pas op 15 juli over alle definitieve adviezen beschikt en dat u zich er dan pas over kunt uitspreken. Goed, misschien kunnen we dan nog eens samenkomen om daarover te discussiëren? Ik weet niet hoe de agenda van de commissie eruitziet, maar het lijkt mij toch interessant om dat te doen.

U geeft ook heel duidelijk het engagement aan dat u bij de begrotingsgesprekken uw taken ten volle zult vervullen en dat u zult proberen meer middelen uit de brand te slepen. Dat zijn twee goede en positieve signalen.

Ik begrijp waar de emotionaliteit in dit debat vandaan komt. De afgelopen jaren is er binnen de jeugdsector een paar keer het gevoel geweest – en wat mij betreft terecht – dat ze plots met een vermindering van middelen te kampen hebben gekregen waarop ze niet hadden gerekend. We hebben hier heel vaak met z'n allen terecht gezegd dat het jeugdwerk van ontzettend groot belang is. En we erkennen ook allemaal de expertise, de professionaliteit en het nut daarvan. Er is ook altijd gezegd dat er daarop niet zou worden bespaard of toch zo weinig mogelijk.

Maar het gevoel binnen de jeugdsector is wel dat ze waakzaam moeten zijn, omdat ze in het verleden al hebben gezien dat er plots op andere manieren wel aan hun middelen is geraakt. Ze willen dat niet meer zien gebeuren.

Tegelijkertijd vind ik het ook wel terecht dat je, als je keer op keer meer leden krijgt, als je blijft groeien, als de maatschappelijke druk op je takenpakket blijft vergroten en verbreden – je moet plots met heel veel andere dingen bezig zijn –, dan ook wel zegt: 'Kijk jongens, een plus een is twee. Als we meer moeten doen, als we meer leden betrekken, dan verwachten we ook wel dat daar wat meer middelen tegenover staan.' Ik denk dat dat een gezonde en ook heel logische reflex is.

In die zin moeten we dat niet te snel afdoen als 'het is een emotionele respons' of 'ze proberen vooral zo veel mogelijk middelen te krijgen'. Ik denk dat het een heel rationele redenering is en ook iets dat gestoeld is op wat er in het verleden is gebeurd.

Eigenlijk heb ik slechts één concrete vraag. Het is nu wat moeilijk om in detail te gaan, omdat u zelf zegt dat u nog niet over alle definitieve adviezen beschikt en dat dat pas op 15 juli zal zijn. Het is dus eigenlijk een vraag aan u en aan de voorzitter of we hierover rond die periode kunnen samenzitten en kunnen discussiëren over wat er wel en niet mogelijk is en op welke manier die middelen dan wel of niet zouden kunnen gaan naar organisaties die het nodig hebben.

Ik snap dat u zegt: 'Sommigen hebben 380 procent meer gevraagd. Je moet dossier per dossier bekijken. Je kunt daar niet zomaar uitspraken over doen.' Maar de totaliteit van de middelen die naar jeugdverenigingen gaan, is wel iets dat heel hard leeft bij de jeugdsector. Ze willen en communiceren ook terecht: 'Als je enkel en alleen het beste wilt voor uw jeugd, moet je daar ook de middelen tegenover zetten.' En dat gevoel is er vandaag echt niet. Daarom zou ik graag hebben dat we daarover hier opnieuw de koppen bij elkaar steken.

De voorzitter: Mijnheer Annouri, daarover kunnen we het straks hebben.

Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp·a): Minister, ik dank u voor uw antwoord. U zegt dat de procedure nog lopend is. Dat klopt natuurlijk.

In de plenaire vergadering van een paar weken of een paar maanden geleden hebt u al gezegd dat bijvoorbeeld Awel – en ik ondersteun dat absoluut – meer ondersteuning en middelen zou mogen krijgen. En die zitten ook mee in die procedure.

Nogmaals, ik steun die oproep volledig. Het is natuurlijk wat vreemd om dan nu met de procedure te schermen en te zeggen dat u nog geen zicht hebt op 2018. Ik vind het wat vreemd dat u daarover nog geen uitspraken kunt doen. Ik steun u als u zegt dat u de index wilt bekijken. Ik vind het zeer positief dat u zult nagaan of dat mogelijk is. Ik denk dat dat voor een aantal organisaties al wat meer ademruimte kan geven.

U zegt ook dat u de meervraag begrijpt en dat vragen vrij staat. Maar die vragen worden natuurlijk gesteld op basis van een realistische begroting die organisaties hebben ingediend. Men is ook ambitieus: er wordt vanuit de Vlaamse Regering, maar ook vanuit andere actoren, meer gevraagd aan de jeugdorganisaties. Het is dan ook logischer dat, als er meer ambitie is om bepaalde dingen te doen en als ze bepaalde dingen moeten doen, daar ook extra middelen tegenover staan.

Tot slot wil ik u veel succes wensen bij de begrotingsbesprekingen. Ik hoop dat u effectief op tafel kunt kloppen voor die extra middelen voor ons jeugdwerk, zodat we naar die 0,02 procent van de Vlaamse begroting kunnen gaan. U hebt alvast onze steun als dat zou lukken.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Vanuit de CD&V-fractie zijn wij ook bekommerd over de financiële situatie van het jeugdwerk die inderdaad, als je dat jaar na jaar bekijkt, er stilaan echt wel op achteruitgaat. Wij steunen de minister dus volop in het feit dat hij zich dubbel zal plooiën tijdens de begrotingsbesprekingen. We zullen het niet nalaten de ministers van de eigen partij te vragen of u dat ook echt hebt gedaan. Ik zie het al letterlijk voor mij, dat dubbel plooiën.

Het zal wel nodig zijn, want er zijn natuurlijk heel veel vragen. We hebben hier gisteren in de plenaire vergadering een debat gevoerd naar aanleiding van de stakingsaanzegging bij De Lijn. Het straffe is dat men daar aan het onderhandelen is over een loonsopslag – ze spreken zelfs nog niet van een indexering – van 1 of 1,1 procent. Daarover gaat de discussie dan, over de opslag.

Minister, dat u wilt nadenken over het indexeren van de looncomponent, is goed. Dat is een must en u moet er volop voor gaan, dit lijkt ons het minimum. Door de demografische aangroei van het aantal kinderen in de laatste jaren, zien we dat steeds meer jeugdbewegingen met heel veel leden worden geconfronteerd. Er gebeurt ook heel veel voor jongeren en daar kunnen we alleen maar blij om zijn. Alle jongeren die op een leuke manier in het jeugdwerk bezig zijn, doen tenminste geen domme dingen op het moment dat ze als vrijwilliger in de leiding of als lid bezig zijn. Dat moeten we heel sterk blijven ondersteunen.

We hebben de noodkreet van de Vlaamse Jeugdraad gelezen. We gaan ons niet uitspreken over de cijfers, maar de indexatie van de looncomponent lijkt ons toch wel het minimum. Probeer er dus zeker nog wat meer uit te halen, want er is duidelijk iets aan de hand. Het kan zo niet blijven duren. Vorige week heb ik bij de bespreking van het VRT-jaarverslag gezegd dat je een kei niet kunt blijven stropen en daar worden de lonen tenminste wel geïndexeerd. Daar ging het over de werkingskosten. Hier is dat eigenlijk net hetzelfde: op een bepaald moment is het er allemaal af. In heel veel sectoren in Vlaanderen zijn we stilaan op dat punt gekomen. Ik hoop dat de regering voldoende middelen kan vrijmaken om hier en daar zuurstof te geven aan bepaalde sectoren die het in de afgelopen jaren wat moeilijker hebben gekregen.

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Onze fractie ondersteunt uiteraard een zeer ambitieus jeugdwerkbeleid. Iedereen hier onderstreept het belang en het nut van het Vlaams jeugdwerk. Dat er binnen de sector financiële, maar ook andere noden bestaan, is ons absoluut bekend. Daar zijn we ons ook zeer goed van bewust. Er zijn hier al enkele punten opgenoemd waarmee de sector te kampen heeft.

We moeten toch ook een realistisch beleid voeren. Wat er wordt gevraagd, is niet min. Het is een stijging van 7 miljoen euro op het budget van het beleidsdomein Jeugd, dat betekent een stijging van 20,89 procent. Hoe gaat men dat budgettair realiseren? Dat lijkt me niet vanzelfsprekend. Minister, ik hoor dat u dit hard gaat maken bij de bespreking van de begroting en ik wens u daar enorm veel succes mee.

In het afgelopen jaar is er toch een en ander gebeurd voor het jeugdwerk. Het budget steeg naar 33,5 miljoen euro, dat is goed voor een netto stijging van 0,5 miljoen euro. Ook binnen de middelen is er een verschuiving teweeggebracht. Ik denk bijvoorbeeld aan ons eigen politiek apparaat met de besparing op de politieke jongerenorganisaties (POJO's) om zo het echte jeugdwerk meer adempunt te schenken. Misschien gaan we daar een beetje te snel aan voorbij.

Wat de preadviezen betreft, dat proces moet worden doorlopen. Tegen die voorlopige adviezen is ook een beroep mogelijk. Daarna komt er een definitief advies en een beslissing van de Vlaamse Regering tegen midden september. Ik denk dat we dat proces volledig moeten laten doorlopen voor we over een definitief resultaat kunnen spreken.

Bij die adviezen zijn er verschillende nuances aangebracht. Het is niet allemaal zwart-wit. We moeten dat zeker en vast eerst afwachten. Die discussie moeten we in de loop van het nieuwe werkjaar zeker heropnemen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Nog enkele elementen. In elk geval bedankt voor de kamerbrede steun voor meer middelen voor het jeugdwerk. Ik zeg dit zonder enig cynisme, ik meen dat ook. Het is dus goed om te horen dat iedereen het daarover eens is.

Mevrouw Brouwers, het is goed om de ministers van uw eigen partij te vragen of ik mij wel dubbel zal hebben geplooid. Het zou natuurlijk ook goed zijn om de ministers van uw eigen partij over uw en mijn wens in te lichten omdat de oproep van de Vlaamse Jeugdraad wel degelijk is gericht aan de voltallige Vlaamse Regering. Uiteraard ben ik een eerste gesprekspartner en ik ben dat ook graag. Maar men heeft me verzekerd, niet op mijn vraag maar als context bij de aankondiging die men enige tijd geleden op mijn kabinet heeft gedaan, dat het goed is om toch wat argumenten te ontwikkelen, en die zijn er zeker, ten aanzien van de voltallige regering.

Ik wil even iets verduidelijken. Ik verschuil me niet achter de lopende procedure. Als er een actuele vraag was over één vereniging, in dit geval Awel, dan was ik tenminste al blij te kunnen zeggen dat het preadvies in een verhoging van de middelen voor Awel voorzag en dat ik dat welwillend tegemoetkwam. Ik heb op het spreekgestoelte niet à la limite een subsidiebeslissing over één organisatie gegeven. Het was, zoals u trouwens weet, een preadvies, waarna nog een repliek mogelijk was. De volledige, afgewerkte adviezen verwacht ik nog.

Mijnheer Annouri, ik wil u gerust te woord staan in de week na 14 juli. Of ik u dan al veel zal kunnen zeggen, is zeer de vraag en ik zal u zeggen waarom. Op 15 juli krijg ik de adviezen. Ik kan die niet zomaar instant bestuderen. Ja, ik kan dat wel, maar dan heb ik er een volledig zicht op. De beslissing die ik moet nemen, mag ik nog nemen tot 15 september. Aangezien meer middelen doorgaans op een begrotingsronde al dan niet worden toegekend, is het toch wenselijker dat – ik weet niet hoe het dan juist zit met de publicatie van de definitieve adviezen, waarover iedereen kan worden ingelicht, op zichzelf is dat geen probleem – de meervraag toch duidelijk een politieke beslissing van de voltallige Vlaamse Regering zal inhouden, die er pas in september is.

Met andere woorden, buiten het 'akte nemen' van de adviezen... Dat wil ik altijd komen doen, ik ben toch ter beschikking, de donderdag na 14 juli, of later, dat is geen probleem. We doen allemaal aan politiek, dat begrijpt u, het is een politieke beslissing. Buiten de beleidsbeoordeling of de inhoudelijke beoordeling die wat vroeger kan gebeuren afhankelijk van de organisatie, zal een politieke beslissing over de meervraag pas bij de opmaak van de begroting worden genomen.

Mijnheer Annouri, ik deel u dit gewoon mee. Ik wil me nergens achter verstoppen. Ik laat u weten wanneer de finale beslissing er uiteindelijk zal zijn.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Op dat vlak moeten we de praktische modaliteiten zelf invullen. We moeten nog zien hoe we dat willen doen.

Minister, ik snap zeker en vast uw punt. Ik wil gewoon vanuit mijn stoel dit gesprek met u voeren. Ik wil niet in de loop van het volgende zittingsjaar plots voor voldongen feiten worden gesteld zonder dat we hierover een debat hebben kunnen voeren. Dat zou ik persoonlijk zeer jammer vinden. We zullen nog zien hoe we dit doen.

Ik wil nog eens herhalen dat we het er allemaal over eens zijn dat het jeugdwerk belangrijk is. We zijn het erover eens dat de mensen in het buitenland naar ons kwalitatief sterk jeugdwerk opkijken. We krijgen nu signalen vanuit het jeugdwerk zelf dat er steeds meer financiële ademnood ontstaat. Ik zou het ontzettend jammer vinden binnen enkele jaren tot de conclusie te moeten komen dat we die uitstekende positie kwijt zijn omdat we de jeugdsector te weinig financiële ademuimte hebben gegeven. Ik zou het ontzettend jammer vinden indien we op kwaliteit zouden inboeten en niet meer zouden staan waar we moeten staan.

Ik zal die vragen keer op keer blijven stellen. Ik ben blij met de kamerbrede steun. Ik hoop dat we met zijn allen op dezelfde nagel kunnen blijven kloppen. Het is een vraag aan de hele Vlaamse Regering. Ik zeg het met woorden van de Vlaamse Jeugdraad zelf: "Kennis, ervaring, goesting en ambitie. Maak als Vlaamse Regering een positieve keuze voor het jeugdwerk."

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Tine Soens (sp.a): Minister, ik wil me eigenlijk aansluiten bij de woorden van de heer Annouri. Natuurlijk ondersteunen we allemaal het jeugdwerk. We hebben allemaal vertrouwen in onze jongeren in dat jeugdwerk. We zijn er ontzettend trots op dat we in Vlaanderen een uniek jeugdwerk hebben. De middelen hiervoor moeten natuurlijk gewoon volgen. Ik hoor hier bij iedereen eenzelfde geluid. Ik hoop dat de leden van de meerderheid hun ministers, die de begrotingsbesprekingen zullen bijwonen, hierop zullen aanspreken en u zullen steunen om de bijkomende middelen voor het jeugdwerk te honoreren.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de rol van jeugdwerkers in de lokale integrale veiligheidscellen – 2492 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Voorzitter, de lokale integrale veiligheidscellen (LIVC's) komen steeds meer in het politiek debat te staan als een instrument in de strijd tegen gewelddadig extremisme. Minister Jambon heeft ze in het leven geroepen als een middel om radicalisme zo vroeg mogelijk te detecteren. In die maandelijks vergaderende cellen zetelen de burgemeester, administratieve diensten, zoals de dienst Bevolking en Burgerzaken, de lokale politie, verschillende preventiediensten, zoals het centrum voor leerlingenbegeleiding (CLB), jeugd- en straathoekwerkers en de deradicaliseringsambtenaar.

Ondertussen hebben 284 van de 589 gemeenten, vooral in Vlaanderen en Brussel, al een LIVC. Het is de bedoeling dat de rest zo snel mogelijk volgt. Om die reden werkt het kabinet van minister Jambon aan een blauwdruk voor de gemeenten die nog geen LIVC hebben.

Bij het kabinet van minister Jambon klinkt het als volgt: "Via al deze menselijke antennes willen we radicalisme zo vroeg mogelijk detecteren. Dat betekent niet dat elke puber die een radicaal idee heeft onmiddellijk de stempel 'terrorist' opgekleefd krijgt. Daarvoor moet eerst de rode lijn overschreden worden tussen radicaal idee en gewelddadig extremisme, op basis van gedragingen."

Het is uiteraard een zeer moeilijke afweging om te bepalen wanneer de rode lijn is overschreden. Enerzijds moeten de LIVC's over zo veel mogelijk informatie beschikken. Anderzijds is er het beroepsgeheim van, bijvoorbeeld, de maatschappelijk werkers van het OCMW of van de straathoekwerkers.

Voor jeugdwerkers of vrijwilligers in het jeugdwerk wordt het al helemaal een moeilijke evenwichtsoefening. Veel jeugdwerkers en vrijwilligers hebben, afhankelijk van de organisatie waarvoor ze werken, een discretieplicht. Ze hebben echter geen beroepsgeheim. Hierdoor is het gedeeld beroepsgeheim op hen niet van toepassing.

Minister, vindt u dat jeugdwerkers deel van de LIVC's moeten uitmaken?

Vreest u niet dat de noodzakelijke vertrouwensband tussen jongeren en jeugdwerkers onder druk komt te staan zodra de jeugdwerkers de duidelijke opdracht krijgen te fungeren als brugfiguren in de detectie van radicalisering?

Momenteel is het een jeugdwerker deontologisch perfect toegestaan in te grijpen en de politie op de hoogte te brengen indien hij vindt dat een situatie de integriteit van jongeren of van anderen in gevaar brengt. De jeugdwerker maakt deze inschatting wel zelf. Betekent het feit dat een jeugdwerker in een LIVC zetelt, de facto geen schending van de deontologische code?

Kunt u verduidelijken welke informatie jeugdwerkers in een LIVC al dan niet kunnen delen?

Minister, misschien had ik mijn laatste vraag eerst moeten stellen. Wordt u, als minister van Jeugd, betrokken bij de uitwerking van het juridisch kader voor jeugdwerkers die een mandaat in een LIVC krijgen? Wanneer kunnen we hier duidelijkheid over krijgen?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Annouri, dit is een boeiende vraag om uitleg. Ik zal eerst ingaan op uw eerste vraag. Kunnen jeugdwerkers deel uitmaken van een LIVC?

De op 18 mei 2016 door minister Homans verstuurde omzendbrief BB 2016/1 vermeldt het belang van deelname door "socio-preventieve actoren, zoals jeugdwerkers, aan deze LIVC's".

Die deelname is belangrijk vanwege hun expertise met betrekking tot het hulpverleningsaanbod, maar zeker ook vanwege de nazorg. De veiligheidsdiensten zoeken verbinding met de samenleving door middel van toeleiding naar onder meer vrijetijdsorganisaties. Dankzij dit overleg kunnen lokale actoren elkaar beter leren kennen. Verder is er in het jeugdwerk veel expertise met betrekking tot identiteitsontwikkeling, het stimuleren van veerkracht en het opbouwen en onderhouden van vertrouwensbanden bij kinderen en jongeren.

We mogen deze troeven uiteraard niet veronachtzamen. Ze worden trouwens al vaak benut in het bestaand lokaal jeugd welzijnsoverleg. Politiediensten en jeugdwerk werken al jaren constructief samen. Vanuit deze redenering kan het waardevol zijn om aan de LIVC's deel te nemen.

Het lijkt me echter niet opportuun overleg met een bindend karakter te organiseren. Om die reden ben ik er geen voorstander van dat jeugdwerkers zouden worden verplicht om hieraan deel te nemen. Dit zou op zijn minst het resultaat moeten zijn van een interne afstemming en van een toetsing aan de deontologische code en aan de werkwijze van de jeugdorganisatie zelf.

Pas wanneer een jeugdwerker voldoende geïnformeerd is over wat kan en wat niet kan volgens het eigen statuut, kan een deelname aan een LIVC vanuit een constructief vertrekpunt starten.

Jeugdwerkers moeten in de eerste plaats aan jeugdwerk kunnen blijven doen. Jeugdwerk kent verschillende contexten, wat sterk afhankelijk is van het soort organisatie waarin gewerkt wordt. Maar het is van belang dat dit voor elke organisatie met het vertrouwen van kinderen en jongeren gebeurt, zodat die er zich veilig kunnen voelen. Daarnaast is het belangrijk dat de jeugdwerker zelf voldoende gevormd, ondersteund en geïnformeerd wordt over het eigen statuut en de mogelijke discretieplicht, wat niet helemaal hetzelfde is als beroepsgeheim. Daarom is het belangrijk dat, wanneer er een uitnodiging komt om deel te nemen

aan de lokale integrale veiligheidscellen, er altijd goed bekeken wordt wie een bijeenkomst bijwoont vanuit welke rol. Op dit moment is er nog geen wettelijke verplichting verbonden aan deze LIVC's of wie daar aanwezig moet zijn, en dus kunnen jeugdwerkers nog altijd terugvallen op hun eigen inschatting en statuut van discretieplicht.

Ik heb al eerder vermeld en blijf van mening dat jeugdwerkers niet verplicht mogen worden om vertrouwelijke informatie door te spelen. Ik begrijp deze bezorgdheid en pleit dan ook voor een kader binnen een LIVC dat mogelijk aanwezige jeugdwerkers niet belemmert in hun rol als jeugdwerkers. Het moet mogelijk blijven dat zij de richtlijnen van de eigen organisatie over discretieplicht volgen en dat ze bij het delen van informatie de jongeren zelf hiervan op de hoogte kunnen stellen voor dit gebeurt.

Op dit moment is er geen wettelijk kader of bindend karakter wat betreft de invulling en uitvoering van een LIVC. Het is daarom uiterst belangrijk dat de jeugdwerkers en organisaties die geconfronteerd worden met een uitnodiging voor een LIVC zeer goed intern afstemmen en geïnformeerd worden over hun eigen deontologisch kader, wat kan en wat niet kan.

Ik erken de ervaring en expertise die de jeugdwerksector zelf heeft verzameld. Daarom pleit ik er ook voor dat jeugdwerkers deze deontologische code altijd moeten kunnen handhaven en toepassen.

Uit De Marge heeft op 9 mei een studiedag georganiseerd over dit thema waarbij heel wat interessante kaders werden aangeleverd en een verdere basis werd gegeven om er als organisatie mee aan de slag te gaan. De Ambrassade zal in samenwerking met onder andere Uit De Marge, een traject opstarten waarbij er sectorbreed kan worden bekeken wat mogelijk is voor de verschillende organisaties binnen de sector. Ik vind dit een enorm positief initiatief dat de sector alleen maar kan versterken, en ik wil dit traject dan ook de tijd en ruimte geven om tot een gedragen kader te komen. Deze informatie goed ontsluiten naar de sector zelf tot in alle lokale geledingen zal een cruciaal element zijn om jeugdwerkers op het terrein te beschermen, te sensibiliseren en te informeren.

Op dit moment hebben een aantal organisaties zoals Uit De Marge en JES vzw al een eigen deontologisch kader dat gebaseerd is op discretieplicht. Ik herhaal dat discretieplicht niet hetzelfde is als een beroepsgeheim en zijn basis vindt in het eigen arbeidsreglement. Zoals eerder aangehaald is het cruciaal dat de jeugdwerker zelf dit organisatiespecifiek kader voldoende aftoetst, terugvalt op de eigen ervaring en inschatting rond gevoelige thema's en binnen de organisatie goed afstemt wat kan en wat niet kan alvorens zich naar een LIVC te begeven.

Wanneer er juridische aanpassingen gebeuren aan het statuut van het beroepsgeheim, moet er juridisch worden bekeken wat dit betekent en vooral of dit van invloed is op het statuut van de discretieplicht. Daar kan ik u vandaag nog geen antwoord op verschaffen, maar het is alleszins iets wat we in het oog houden.

De afdeling Jeugd van het departement Cultuur, Jeugd en Media is wel degelijk vertegenwoordigd in het Vlaams overlegplatform waarin het actieplan ter preventie van gewelddadige radicalisering en polarisering gecoördineerd wordt. Een belangrijke beleidslijn van dit plan is de coördinatie en samenwerking in de uitvoering. Om dit ook met verschillende beleidsniveaus te kunnen bewerkstelligen, zijn verschillende federale partners vertegenwoordigd in dit overlegplatform. Via deze weg wordt getracht om zo constructief mogelijk uit te wisselen zodat de verschillende beleidsniveaus elkaar kunnen versterken.

Als er via deze weg een mogelijkheid is om input te leveren of in het andere geval bepaalde zaken te beschermen, zal mijn administratie die zeker aangrijpen.

Wanneer hier meer duidelijkheid over zal zijn, kan ik echter niet zeggen. Het initiatief hiervoor ligt bij onze federale collega's.

Wij volgen dit thema in elk geval nauw op en blijven goed aftoetsen met onze jeugdsector via het sectoroverleg ter preventie van gewelddadig extremisme om zo de noden en signalen op te vangen.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, ik dank u voor uw antwoord. U geeft zelf aan dat jeugdwerk jeugdwerk is en dat ook moet blijven. Als jeugdwerkers hun werk uitvoeren, is het belangrijk dat er een vertrouwensband is met de jongeren die zij bereiken. Die band mag op geen enkele manier op het spel worden gezet. U hebt dat hier ook onderstreept.

U hebt ook gezegd dat er bepaalde zaken zijn die we in het oog moeten houden en waarvoor we waakzaam moeten zijn. U zult dit ook blijven opvolgen bij de uitwerking van het juridisch kader, ik vind dat een heel goed antwoord.

Als het gaat over preventie, en we hebben het daar ook in de commissie Radicalisering al vaak over gehad, moeten we heel duidelijk het signaal geven dat jeugdwerk zijn taak en verantwoordelijkheid heeft wanneer het gaat over preventie en over het bespreekbaar maken van zaken. Dat mag echter niet verworden tot een soort van opsporingstentakel waarin jongeren het gevoel hebben dat ze zichzelf niet ontwikkelen en stappen vooruit zetten, maar waarbij ze vooral in de gaten worden gehouden en er allerlei andere zaken meespelen.

Ik heb zelf een aantal keren projecten bezocht die zijn goedgekeurd, onder andere door minister Homans, in het preventieve luik over radicalisering in Antwerpen. Ik heb het dan over de meetingpoints. Heel veel jongeren komen daar samen om te spreken over zaken als identiteit, extremisme, radicalisme. Dat zijn ontzettend positieve avonden waar heel veel zaken worden besproken, ook taboes. Mensen slaan daar bruggen, dat is een rol voor het jeugdwerk en wij moeten het jeugdwerk daarin ondersteunen. Het jeugdwerk wil zijn verantwoordelijkheid nemen in deze thema's, maar wil niet worden herleid tot een soort van signaalfunctie die enkel zaken moet opsporen, eigenlijk een beetje de lange arm van andere takken binnen het hele antiradicaliseringstraject.

Ik ben blij met uw antwoord, minister. We zullen dit samen met u blijven opvolgen.

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Ik heb ook de bekommernissen uit de marge gelezen. Wij hebben daar zeker en vast veel begrip voor. We hadden het hier al over de jeugdwerkers en de vertrouwensband die ze opbouwen. Ze hebben een belangrijke taak, waarbij ze jongeren vooruithelpen in de maatschappij. Het is van cruciaal belang dat we voldoende evenwicht vinden tussen enerzijds de vertrouwensband maar anderzijds de opkomende signalen van een beginnende radicalisering. We mogen daar niet blind voor zijn. We hebben het altijd over de waardevolle functie van het jeugdwerk en de daarbij horende vertrouwensband. Maar de veiligheid van onze maatschappij is minstens even waardevol.

Daarnaast kunnen ook de lokale integrale veiligheidscellen aan alle actoren de informatie meegeven en die op een vertrouwelijke manier bespreken. Het voordeel is dat hier andere actoren mee aan tafel zitten. Zo kan het potentiële gevaar beter worden ingeschat. Als de alarmbellen niet enkel bij de jeugdwerkers afgaan, maar ook bij de leerkrachten, kan er beter worden ingegrepen. Een goed evenwicht is dus zeer belangrijk. Wanneer er echt verontrustende signalen zijn,

moet dat kunnen worden gemeld. Wanneer iedereen op zijn eigen eilandje blijft, blijft de potentiële tijdbom gewoon voorttikken.

Stemmen uit de praktijk geven aan dat er nood is aan een soort van gedeeld beroepsgeheim. Op die manier kunnen de terreinwerkers op een vertrouwelijke manier informatie delen, zonder het uitoefenen van hun functie in gevaar te brengen. Maar dat is, zoals u zei, minister, nog altijd federale materie. Daarover zal toch meer moeten worden overlegd.

In de handleiding over radicalisering voor lokale besturen wordt specifiek meegegeven dat samenwerking en informatie-uitwisseling cruciaal zijn. Er wordt melding gemaakt van de vertrouwensband met de verschillende partners, waarbij we toch de afweging moeten maken tussen 'need to know'- en 'nice to know'-informatie. Signalen kunnen trouwens ook geanonimiseerd worden besproken om de privacy van de personen en het beroepsgeheim van de eerstelijns werkers te beschermen.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, vorige maand stelde ik een vraag over dezelfde delicate evenwichtsoefening in het jeugdwerk. Ik kan alleen nog namens CD&V zeggen dat wij blij zijn dat wij in die evenwichtsoefening dezelfde balans aanhouden. We zouden u daarvoor willen danken en wij moedigen u aan om die positie aan te houden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sabine de Bethune aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de ondertekening van de Conventie van Nicosia met betrekking tot de bescherming van het cultureel erfgoed – 2337 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw de Bethune heeft het woord.

Sabine de Bethune (CD&V): Minister, de plundertocht van Islamitische Staat in Palmyra herinnerde de wereld eraan dat de illegale handel in antiques een lucratieve business is voor terreurorganisaties. In het kader van de Raad van Europa ondertekenden enkele landen, waaronder Cyprus, Griekenland, Portugal, Armenië, San Marino en waarnemer Mexico, als eerste de zogenaamde Conventie van Nicosia. Die bouwt voort op eerdere UNESCO-teksten over de bescherming van cultureel erfgoed, maar voegt er een strafrechtelijke component aan toe. De deelnemende landen moeten de illegale uitgraving, het vervoer, de verkoop en aankoop van gestolen antiques als misdrijf bestempelen en in sancties voorzien. De bewijslast ligt bij de koper om aan te tonen dat zijn aankoop niet illegaal is verworven.

Minister, waarom werd deze conventie door ons land, België, niet meteen ondertekend? We staan daarmee niet alleen: verschillende landen hebben dat niet meteen ondertekend. Wordt thans overlegd tussen het federale niveau en de deelstaten met het oog op eventuele ondertekening? Zo ja, in welk gremium? Of is dit een uitsluitend federale aangelegenheid omdat het met veiligheid en justitie gerelateerd zou zijn? Zijn er knelpunten die maken dat dit niet meteen werd ondertekend of die de ondertekening nog in de weg staan? Welke impact zouden de ondertekening en de daaropvolgende ratificatie door ons land hebben op het Vlaamse beleid en de Vlaamse decreetgeving?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Het verdrag van Nicosia werd op 19 mei open verklaard voor ondertekening. Het gaat om een verdrag dat aan een bijzonder hoog tempo en binnen een korte tijdsperiode werd opgesteld met een laatste vergadering van het Committee on Offences relating to cultural property van 29 tot 31 maart 2017. Pas begin mei werden de finale ontwerp teksten aan de bevoegde Belgische autoriteiten bezorgd. Allicht is dit ook de verklaring waarom slechts weinig staten deze conventie reeds ondertekenden. De vrij beperkte tijdspanne liet niet toe om een gecoördineerd overleg op te zetten met de bevoegde autoriteiten binnen België. Het gaat om een verdrag dat gemengd verklaard werd en waarvoor dus zowel de gemeenschappen, de gewesten als de federale overheid bevoegd zijn. Ten gronde lijkt het mij niet verkeerd om de nodige tijd te nemen om dit verdrag te analyseren en de nodige adviezen in te winnen. Het lijkt mij dat België daarmee geen unieke positie inneemt in vergelijking met de leden van de Raad van Europa.

Op 24 mei werd het verdrag van Nicosia van 19 mei gemengd verklaard, wat betekent dat zowel de gemeenschappen, de gewesten als de federale overheid bevoegd zijn. Het ministerie van Justitie fungeert als trekker voor de ondertekening en ratificatie van dit verdrag – wat de normale procedure is – en nam bij mijn weten hieromtrent nog geen contact op met de Vlaamse overheid.

Ik zal mijn administratie vragen om de ondertekening en ratificatie van de Conventie van Nicosia op de agenda te plaatsen van het overlegplatform 'Invoer, uitvoer en restitutie van cultuurobjecten', om zo het overleg tussen de diverse bevoegde Belgische overheden op administratief niveau aan te vatten. Mijn administratie meldde me inmiddels dat de huidige voorzitter van dat platform, het Ministerie van de Franse Gemeenschap, meer bepaald de Direction du Patrimoine culturel van de Administration générale de la Culture, in oktober het platform zal bijeenroepen.

U vroeg naar de knelpunten. Op dit ogenblik hebben we daar nog geen helder zicht op, maar dat betekent niet dat er onoverkomelijke knelpunten zouden moeten zijn. Ik heb in elk geval aan de administratie gevraagd om zo snel mogelijk de mogelijke knelpunten in kaart te brengen die eventueel een ondertekening in de weg zouden kunnen staan.

Net zoals voor de knelpunten heb ik aan mijn administratie de opdracht gegeven om een analyse te maken van de effecten van de ratificatie van dit verdrag op ons beleid en op onze decreetgeving.

De voorzitter: Mevrouw de Bethune heeft het woord.

Sabine de Bethune (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik neem er nota van dat dit een gemengd verdrag is. Ik heb er ook akte van genomen dat het in oktober op uw vraag wellicht op de agenda van het overlegplatform zal worden gezet, en dat u een nota hebt gevraagd over de impact en de belemmeringen. Ik neem daar vandaag dus zeker genoeg mee, en ik zal in oktober terugkomen met een vraag om te vernemen wat er dan in het platform is gebeurd en wat de vooruitgang is in het dossier.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sabine de Bethune aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de administratieve voorbereiding voor een mogelijk samenwerkingsakkoord met betrekking tot een beschermingsregeling inzake de uitvoer van cultuurobjecten – 2356 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw de Bethune heeft het woord.

Sabine de Bethune (CD&V): Voorzitter, eigenlijk bouw ik met deze vraag voort op schriftelijke vraag 217, die ik enkele weken geleden aan de minister heb gesteld en waarin ik informeerde naar de werking van het overlegplatform 'Invoer, uitvoer en restitutie van cultuurgooderen'. Minister, dat is het overlegplatform waarnaar u daarstraks al verwees. Ik kon toen uit uw antwoord concluderen dat de werking van het platform zich op dit moment enkel beperkt tot de uitwisseling van informatie en het opvolgen van internationale evoluties. In het jaarverslag van 2014 van het agentschap Kunsten en Erfgoed lezen we dat het toen tijdelijk niet meer mogelijk was om verder te werken aan een samenwerkingsakkoord tussen de Waalse en de Vlaamse administratie inzake de bescherming van cultuurgooderen, ter homogenisering van de beschermingsmaatregelen inzake de uitvoer van cultuurgooderen, en dat wegens de actualisering van de respectieve Topstukkendecreten. Tevens informeerde u me dat de werkzaamheden ter zake sindsdien niet waren hervat.

Minister, is het mogelijk om binnen het overlegplatform de werkzaamheden inzake het opstellen van voorbereidende teksten voor een mogelijk samenwerkingsakkoord ter bescherming van cultuurgooderen te hervatten? Quid dan met de bevoegdheden die het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest specifiek toebedeeld heeft gekregen met betrekking tot de bescherming van het roerend cultureel erfgoed "van regionaal belang"? Is er vandaag voldoende duidelijkheid over de reikwijdte van die bevoegdheid? Is dat ingevuld? Dreigt de bescherming van het roerend cultureel erfgoed in België tegen ongewenste uitvoer niet nog complexer en onoverzichtelijker te worden? Ik mag die vraag niet stellen, want we hebben tot die regionalisering beslist en we hadden goede redenen daarvoor. De vraag is alleen hoe we daarmee omgaan. De overdracht van bevoegdheden vraagt natuurlijk een aanpassing. We moeten daarmee opletten. Hoe stemmen we een en ander af? Hoe zorgen we ervoor dat dat vlot verloopt en dat alles goed wordt opgevolgd? Ik had opgevangen dat er toch wel wat problemen waren met de invulling van die bevoegdheid van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Is deze problematiek aan de orde geweest binnen het Overlegcomité? Hebt u daarover overlegd met bevoegde collega's van andere deelstaten? Hoe ziet u een gepaste regelgeving tot stand komen, aangezien dat toch wel enigszins is bevroren sinds enkele jaren?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik zal contact opnemen met mijn collega Alda Greoli, de minister van Cultuur van de Franse Gemeenschap, om de wenselijkheid en haalbaarheid van uw suggestie te toetsen. Zelf sta ik positief ten aanzien van het idee om het overlegplatform te vragen deze opdracht op zich te nemen.

Dan is er uw juridisch wat neteligere vraag in verband met de bevoegdheid van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest in dezen. Het is zo dat de bescherming van het roerend cultureel erfgoed in België tegen ongewenste uitvoer nog complexer dreigt te worden door de invoering van de notie 'erfgoed van regionaal belang', een bevoegdheid afgesplitst van de federale restmaterie inzake cultuur voor Brussel. De aflijning tussen die nieuwe regionale bevoegdheid en die van de federale overheid, die bevoegd is gebleven voor het nationaal erfgoed in Brussel, is op dit ogenblik niet geheel duidelijk. Het feit dat in België de bevoegdheden van de gemeenschappen, gewesten en federale overheid exclusief zijn en er niet grondwettelijk voorzien is in gedeelde bevoegdheden, bemoeilijkt verder de praktische uitvoering van de zesde staatshervorming in dezen.

Nu, misschien krijgen we enige richtlijnen, want naar ik begrijp, bereidt het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest momenteel een Topstukkenordonnantie voor, wat op zichzelf zeker niet verkeerd is. Mevrouw de Bethune, het zal interessant zijn

om het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State te lezen waar die het heeft over de reikwijdte van de bevoegdheden van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest in dezen.

Deze problematiek is tot op heden niet aan de orde geweest binnen het Overlegcomité. Ik heb daarover ook nog geen contacten gehad met de bevoegde collega's van de andere deelstaten, maar ik zal dit aankaarten in mijn overleg met minister Greoli, die ik, als alles hier goed verloopt, over drie kwartier ontmoet. Het staat ook op onze agenda.

Eén ding: ik hoop dat de Raad van State ons een werkbare richting geeft, het andere neem ik graag politiek op met minister Greoli.

De voorzitter: Mevrouw de Bethune heeft het woord.

Sabine de Bethune (CD&V): Als het van mij afhangt, zal uw afspraak zeker kunnen plaatsvinden binnen drie kwartier.

Ik dank u voor uw wil om dit op te nemen, minister, met uw collega. We zijn daartoe genoopt. Het overleg en de samenwerking moeten zo positief mogelijk verlopen, anders worden we op de culturele kaart van Europa een blinde vlek inzake bescherming en uitvoer van cultuuroederen.

Net als u kijk ik uit naar het advies van de Raad van State om te zien of we dat dan opnieuw moeten opnemen in deze commissie of met de federale of inter-federale diensten.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sabine de Bethune aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de implementatie van resolutie 2347 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties voor de bescherming van cultureel erfgoed – 2357 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw de Bethune heeft het woord.

Sabine de Bethune (CD&V): Voorzitter, minister, dames en heren, op 24 maart 2017 werd in de VN Veiligheidsraad resolutie 2347 voor de bescherming van cultureel erfgoed goedgekeurd. Als ik goed ben ingelicht, is dat de eerste resolutie ooit die door de Veiligheidsraad is goedgekeurd met de focus op cultureel erfgoed. Het vormt een belangrijk signaal in de strijd tegen de gestructureerde destructie van cultureel erfgoed over heel de wereld. Vandaag is die destructie een oorlogstactiek geworden – het is niet nieuw, het is eeuwenoud, maar het laait de voorbije maanden weer op – om zo culturele reinigingen door te voeren. Zo verwoestte IS duizenden culturele stukken op de archeologische sites in de steden Apamea en Palmyra in Syrië. Met deze resolutie probeert de VN ook dit te bestrijden.

Als land en gemeenschap met een sterke culturele traditie is het dan ook belangrijk om deze VN-resolutie te implementeren, zeker in functie van 2018, het Europees Jaar van het Cultureel Erfgoed.

Minister, welke maatregelen dringen zich in Vlaanderen op om resolutie 2347 van de Veiligheidsraad toe te passen? Welke maatregelen zijn in dat opzicht gepland of uitgevoerd?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Vlaanderen heeft op het vlak van de implementatie van deze resolutie weinig bevoegdheden. De belangrijkste actoren op dit vlak zijn de Europese Gemeenschap en de Belgische politiediensten, de douane, de Staatsveiligheid en Justitie.

De EU legde reeds eerder de invoer, uitvoer en overdracht van cultuurgoederen uit Syrië en Irak nauw aan banden via de Europese verordening 1332/2013 van de Raad van 13 december 2013 tot wijziging van de vorige verordening uit 2012 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Syrië, en in het bijzonder artikel 11c betreffende de invoer, uitvoer of overdracht van Syrische cultuurgoederen. Het is het ministerie van Economische Zaken dat instaat voor de implementatie van deze verordening in België.

Ook bereidt de EU momenteel een verordening voor met betrekking tot de invoer van cultuurgoederen in de EU. Deze verordening zou in de loop van juli eerstkomend bekendgemaakt worden. Op Belgisch vlak is de wet tot omzetting van het UNESCO '70-verdrag een belangrijk gegeven. Ik hoop dat de Federale Regering erin zal slagen om het wetsontwerp tegen eind dit jaar – dat schijnt de doelstelling te zijn – aan het federale parlement voor te leggen.

Vlaanderen leverde wel een bijzondere financiële inspanning voor de bescherming van het erfgoed in Palmyra en Syrië. Vanuit het Algemeen Unesco Trustfonds van Vlaanderen werd bijvoorbeeld een subsidie van 100.000 dollar gegeven voor het project 'Emergency Safeguarding of the site of Palmyra' van Unesco. Het project 'The implementation of the Emergency Safeguarding of the Syrian cultural heritage', dat vanuit het Algemeen Unesco Trustfonds werd ondersteund, groeide uit tot een project dat ook vanuit de EU ondersteund wordt.

De voorzitter: Mevrouw de Bethune heeft het woord.

Sabine de Bethune (CD&V): Ik noteer dat Vlaanderen in deze weinig of geen bevoegdheden heeft. Ik ben natuurlijk gelukkig met de steun die gegeven is aan het fonds dat u vermeldt en de inspanningen die wij ter zake doen. Ik denk dat we wel de federale overheid op haar verantwoordelijkheid kunnen wijzen. Ik zal alleszins in de Senaat een schriftelijke vraag aan de bevoegde ministers stellen op basis van uw informatie en contact opnemen met onze collega's in de Kamer om dit goed op te volgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sabine de Bethune aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de implementatie van resolutie 2199 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties om op te treden tegen de handel in gestolen kunst uit Syrië en Irak – 2358 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw de Bethune heeft het woord.

Sabine de Bethune (CD&V): In februari 2015 werd in de VN Veiligheidsraad resolutie 2199 aangenomen. Deze resolutie spoort de lidstaten aan om op te treden tegen de handel van gestolen kunst uit Syrië en Irak.

Sinds het aannemen van de resolutie werden wereldwijd heel wat inspanningen geleverd om de financiering van terrorisme door de illegale handel in antiquiteiten tegen te gaan. Zo verscherpten ongeveer vijftig landen hun wetgeving en wisselen ze informatie en gegevens uit om smokkelroutes te ontmantelen en restituties te vergemakkelijken. Daarnaast is er ook een samenwerking gestart

tussen UNESCO, Interpol, het VN-Bureau voor Drugs en Criminaliteit, douanediensten, de privésector en musea om nieuwe gecoördineerde acties op te zetten.

Minister, in welke mate heeft ons land gevolg gegeven aan resolutie 2199 en draagt het bij aan de versterkte internationale informatie-uitwisseling tegen de handel van gestolen kunst uit Syrië en Irak? Welke beleidsdaden heeft Vlaanderen gesteld of gepland om de VNVR 2199 om te zetten? Hoe overlegt Vlaanderen ter zake hetzij met de andere beleidsniveaus in ons land hetzij internationaal?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voor het antwoord op de eerste vraag is het federale niveau bevoegd.

Aangezien Vlaanderen in dezen geen echte 'harde' bevoegdheden heeft, ligt de focus vooral op sensibiliseringacties. Op het vlak van 'awareness raising', nationaal en internationaal, wil ik hier zeker de belangrijke en internationaal opgemerkte inspanningen vermelden van Buitenlandse Zaken Vlaanderen. Op 9 en 10 juni 2016 ondersteunde Buitenlandse Zaken mee de organisatie van de 'High-level meeting and Technical Conference #Unite4Heritage: Cultural Diversity under Attack: Protecting Heritage for Peace' te Brussel.

In opvolging van dit seminarie werd, met de steun van Vlaanderen, op 27 juni door het UNESCO EU Liaison Office het evenement 'Heritage in Danger, Unesco actions in Syria' georganiseerd. Qua bewustmaking van het publiek voor de problematiek is er ook een belangrijke rol weggelegd voor het Belgische Blue Shield comité en de Vlaamse UNESCO-commissie.

De implementatie van VNVR 2199 in België is vooral zaak van de politie, douane en Justitie. Op internationaal vlak wordt deze problematiek opgevolgd door Buitenlandse Zaken Vlaanderen en via het overleg hierover binnen het kader van de Conventie van Den Haag en de protocollen bij deze conventie.

De voorzitter: Mevrouw de Bethune heeft het woord.

Sabine de Bethune (CD&V): Ik noteer dat Vlaanderen een en ander doet op het vlak van sensibilisering, ik zal er de verslagen van die verschillende evenementen op naslaan. Ik ben zeker dat we daar ook iets kunnen van opsteken.

Mijn vier vragen gingen in dezelfde richting en zijn een uiting van eenzelfde bezorgdheid. De bevoegdheidsverdeling is wat ze is en steunt op een eigen logica, die zeker onderbouwd is. Niettemin maak ik mij zorgen en merk ik dat velen bezorgd zijn over de vraag of men op het federale niveau voldoende aandacht besteedt aan deze problematiek. Het veiligheidsbeleid heeft heel veel aspecten en wordt gedreven door diverse bezorgdheden. De vraag is of de bescherming van het cultureel erfgoed in die context voldoende voorrang krijgt.

Minister, is het niet wenselijk dat de deelstaten meer aandringen op een dialoog daarrond, zodat dit thema een hogere prioritering zou krijgen op het federale niveau? We lijsten de verschillende beleidsdaden die daarrond zijn gesteld op, maar vanuit verschillende hoeken horen we dat onze federale staat niet bijster goed scoort op dat vlak. We hebben heel wat stekken laten vallen. Ik denk dat het ook te maken heeft met het gebrek aan communicatie en overleg ter zake tussen de beleidsniveaus. Als een minister materieel bevoegd is op een bepaald niveau, zal hij ook met meer kracht en overtuiging de security-aspecten van dat beleid kunnen opvolgen en behartigen. Nu dit zich op verschillende niveaus situeert, schiet de motivatie wellicht te kort. Ik denk dat daar ruimte is om een lacune in te vullen. Ik formuleer het positief: er is werk voor beleidsmakers op dit stuk.

Bart Caron (Groen): Namens onze fractie wil ik aansluiten over dit pakketje vragen. Blijkbaar zorgt de staatsindeling ervoor dat we op dit vlak niet slagkrachtig genoeg zijn. Het gaat over een gemeenschapsbevoegdheid, maar doordat het verband houdt met Buitenlandse Zaken, is ze de facto bij de federale overheid geparkeerd. Omdat die dan weer geen culturele bevoegdheid heeft, laat die dat wat hangen en omdat wij geen sterke internationale bevoegdheid hebben, laten we het ook hangen. Het is geen verwijt, maar een vaststelling.

U hebt zeker gelijk dat België op dat terrein een veel belangrijkere rol zou kunnen spelen dan vandaag. Er zijn kleine inspanningen geleverd, maar dat is nogal minnetjes. Voor dit soort zaken is het misschien een goede zaak dat de Senaat nog bestaat, zodat dit soort van problemen daar rechtstreeks kan worden aangekaart. Ik vermoed dat ministers daar niet rechtstreeks kunnen worden ondervraagd, en dat is een probleem. Dit lijkt me iets dat de gemeenschappen samen moeten aanpakken. Ik ondersteun in ieder geval uw vraag aan de minister om samen met zijn collega Greoli een duwtje te geven aan de federale overheid. Ook als wij met onze collega's uit de andere gemeenschappen samen zitten, moeten we daar eens over praten.

Ik wil nog twee dingen zeggen, ten eerste om de betrokkenheid van de federale overheid ook eens aan te klagen, en de cel die met kunstroof en -diefstal te maken heeft. Mochten er ook kunstvoorwerpen uit pakweg Syrische musea, en vroeger Egyptische musea, in Belgische antiquairzaken terechtkomen, dan zal niemand het nog weten en ontdekken, want de federale overheid heeft die cel afgebouwd. Het ging tenslotte over twee mensen. Het is droevig dat dat moet gebeuren.

Anderzijds wil ik een oproep doen, die ik niet naar de minister of naar u richt. Ik zou het fijn vinden, mochten onze eigen erfgoedzorgers in dit land, zowel de cultureel- als de onroerenderfgoedzorgers, over dat soort schandalen zoals ze gebeurd zijn in Palmyra, ook eens vanuit hun professionele betrokkenheid bij erfgoed daar een manifest over maken, eens hun stem laten horen en opkomen voor hun collega's en voor het erfgoed in het buitenland, dat door dit soort barbaarse daden wordt vernietigd. Ik denk dat je de zorg voor ons erfgoed niet kunt loskoppelen van de zorg voor het erfgoed van de humaniteit. In die zin wil ik die bekommernissen graag delen, hoe onmachtig wij inderdaad ook zijn vanuit de Vlaamse bevoegdheid om daar iets aan te doen.

De voorzitter: Mevrouw Coudyser heeft het woord.

Cathy Coudyser (N-VA): Ik wil ook nog een korte reactie geven, zonder daarover een politiek debat te willen voeren. Ik denk, mijnheer Caron, dat u eigenlijk hebt gezegd dat ons land zodanig complex geworden is en dat die bevoegdheidsverdelingen zo moeilijk zijn dat we op de limieten van dat model stoten. U weet waar wij voor staan. In een confederaal model zijn het de deelstaten die alle verantwoordelijkheden hebben, ook die van Buitenlandse Zaken, ook die van Cultuur, maar dan in zijn geheel. De zesde staatshervorming heeft het zeker niet gemakkelijker gemaakt, maar net nog veel ingewikkelder, waardoor we op die bevoegdheden nog meer stilstaan. We moeten dan inderdaad overleggen en blijven overleggen. We hebben dat in de samenwerkingsovereenkomst en in de ontmoeting met onze Franstalige collega's ook gezegd. We hebben in deze legislatuur het geluk dat de twee ministers van de beide gemeenschappen elkaar vinden en formeel en informeel dat overleg opstarten, zoeken naar de mogelijke oplossingen en een gezamenlijk standpunt innemen om op het federale niveau te gaan bepleiten. Dat is nu wel zeer goed, maar het toont wel aan dat ons model niet werkt. En daar is in onze optiek maar één oplossing voor – zonder dat debat nu te willen openen – en dat is naar dat confederale model gaan.

De cel Kunstroof is al verschillende keren aan bod gekomen. Die cel van twee personen die naar één persoon is gegaan, wordt nu wel in het geheel van

terroristische bestrijding... Maar ik wil hier ook nog eens opmerken dat minister Jambon daar alleen uitvoert wat minister Milquet beslist heeft. Dus als men zwartepieten wil doorschuiven, dan moeten we toch ook even die richting uitkijken.

Bart Caron (Groen): Ik kijk niet naar de verantwoordelijken daarvoor om dat te zeggen. Mijn achtergrond is een bekommernis. We hebben vooral een agenda-setting gedaan voor het gesprek straks van onze minister met mevrouw Greoli. Het zou fijn zijn, mocht men vanuit de twee gemeenschappen een signaal geven.

Sabine de Bethune (CD&V): Ieder kan zijn conclusies trekken. Als u vandaag al de conclusie trekt dat dit niet gaat werken, is dat uw volste recht, maar ik trek die conclusie niet. Ik denk gewoon dat de zesde staatshervorming, die nog niet zo oud is, veronderstelt dat men een aantal bruggen bouwt. Ik wil onze minister uitnodigen om daar actief werk van te maken.

Minister Sven Gatz: Ik wil in dezen toch ook even politiek concluderen en antwoorden. Mevrouw De Bethune, u hebt mij inderdaad enkele weken geleden al wat geschikt voer voor discussie gegeven met het actualiteitsdebatje over de kunstroof. En met uw vragen heb ik zeker nog bijkomende argumenten om het contact dat ik op basis van die vorige vraag met de collega-minister van Binnenlandse Zaken gelegd heb, beargumenteerd en gestoffeerd tegemoet te treden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.